

Zpěvník

#

9 křížů	2
31. kolej	2

A

Admirál Benbow	4
Ach bože z nebe	3
Akordy	4
Alasdair, syn Collův	5
Alison Gross	6
Až to se mnou sekne, A	3

B

Bard's Song, The	70
Bedna od whiskey	7

C

Carpe diem	8
Colorado	8

Č

Čarodějnice z Amesbury	87
Čert na koze jel	87

Ď

Ďábel a syn	88
Ďáblový námluvy	89

D

Darmoděj	9
Dej mi můj sprej (jdu pařit na kolej)	10
Děkuji	13
Denně vožralej	10
Dívky v šatech z krepdešínu	12
Donald MacGillavry	11
Dva havrani	11

F

Fotbal	14
Fram	14
František	15

G

Galvestonská záplava	16
Grónská písnička	17

H

Habet	17
Harien	18
Harvest	19
Hej, člověče Boží	20
Hejkal	20
Hejna včel	21
Hlídač krav	21
Hudsonský šífy	22
Husličky	22

I

Irský hody	23
------------	----

J

Já, písnička	27
Jarní tání	23
Jdou po mně, jdou	24
Jedeme za sluncem	24
Jeřabiny	25
Ještě mi scházíš	25
Ježíšek	26
Jižní kříž	26
Jorik	27

K

Karavana mraků	28
Když jsi smutná	28
Kluziště	29
Kometa	30

L

Lád'a	32
Lachtani	31

M

Mám prima den	38
Margita	33
Marion	34
Markéta	35
Mezi horami	35
Mikymauz	36
Montgomery	37
Morituri te salutant	37
Mrtvej vlak	38

N	
<i>Na konečné tramvaje</i>	39
<i>Na rozkaz krále</i>	39
<i>Na sever</i>	40
<i>Námořnická</i>	44
<i>Než zazvoní hrana (Before The Bell Tolls)</i>	41
<i>Nimrod Fábera</i>	42
<i>Nosorožec</i>	42
<i>Nové Skotsko</i>	43
<i>Nový den</i>	43

O	
<i>Ohroženej druh</i>	44
<i>Omnia vincit Amor</i>	45
<i>Osmá barva duhy</i>	46
<i>Ossian</i>	46
<i>Osud</i>	47

P	
<i>Pavilon č. 5</i>	48
<i>Pes</i>	48
<i>Petěrburg</i>	49
<i>Píseň, co mě učil listopad</i>	52
<i>Pískající cikán</i>	53
<i>Pohár a kalich</i>	50
<i>Pohoda</i>	50
<i>Pochod marodů</i>	49
<i>Prodavač slonů</i>	51
<i>Proměny</i>	51
<i>Provazochodecká</i>	52

R	
<i>Ráda se miluje</i>	54
<i>Rána v trávě</i>	54
<i>Rehradice</i>	53
<i>Rio Grande (Ta co tančí s vlkem)</i>	53
<i>Růže z papíru</i>	55

Ř	
<i>Říkají že ďábel zdech</i>	90

S	
<i>Salome</i>	56
<i>Sedmnáct dnů</i>	57
<i>Self Portrait</i>	58
<i>Señore (Señor ? Tales of Yankee Power)</i>	59
<i>Signály</i>	59
<i>Slavíci z Madridu</i>	60
<i>Slečna Závist</i>	61
<i>Slunovrat</i>	61
<i>Sopka</i>	62
<i>Stará Lou</i>	63
<i>Starý muž</i>	64
<i>Svatojánská noc</i>	65

Š	
<i>Šaman</i>	90
<i>Šnečí blues</i>	91

T	
<i>Tak už mi má holka mává</i>	65
<i>Tanečnice</i>	66
<i>Taxík</i>	66
<i>Telátko oblíbené</i>	68
<i>Telegrafní cesta (Telegraph Road)</i>	67
<i>Tesař</i>	69
<i>Těšínská</i>	76
<i>Toulám se klínem skal</i>	72
<i>Toulavej</i>	72
<i>Tramprská</i>	73
<i>Trubadúřská</i>	74
<i>Tři kříže</i>	76
<i>Třináctka</i>	77
<i>Tuláckej král</i>	75
<i>Tulácký ráno</i>	75

U	
<i>Už je to tak</i>	77

V	
<i>V pekle sudy válej</i>	78
<i>Válka růží</i>	80
<i>Včelín</i>	81
<i>Veličenstvo Kat</i>	79
<i>Velrybářská výprava</i>	79
<i>Víno</i>	80
<i>Výlet do bájí</i>	81

W	
<i>Wayfaring stranger</i>	82

Z	
<i>Za poslední lodí</i>	82
<i>Za svou pravdou stát</i>	83
<i>Za tři čtvrtě století</i>	83
<i>Záchranná mise</i>	86
<i>Zapření Petrovo</i>	84
<i>Zatanči</i>	84
<i>Zdalo sa ně zdalo</i>	85
<i>Ze všech chlapů nejšťastnější chlap</i>	85
<i>Zítřka ráno v pět</i>	86

Ž	
<i>Žirafák</i>	91

31. kolej

Karel Kryl

1. Pod klenbou nádraží veselí lidé se smějí,
hodina sudá či lichá, zní hovor a křik,
třicet je kolejí, které se navracejí,
třicátá prvá je tichá jak tajený vzlyk.
Možná někdo to ví, kam ty koleje vedou
a proč nastoupil smutek do vagonu,
[za most betonový zelené vlaky jedou,
zbyly obaly z kytěk na peronu. :]
2. Pod klenbou nádraží Babylon řečí a zvuků,
z ostatních kolejí veselé vlaky jedou,
na této poslední obava roztřeše ruku
v ponuré naději, že snad už nepřijedou.
[: Prsten granátový barvu svou změní v šedou,
ústa šeptají ještě a zasvítí blesk,
každý dnes už to ví, kam ty vagony jedou
a proč s kapkami deště padá i stesk. :]

9 křížů

Mezitím

1. Na stěnách chrámu stíny se dlouží, jen před oltářem klečí
dáma.
Na těle roucho nevěsty Boží, modlí se a prosí Pána.
Rok a osmnáct dní je pryč a slíbil, že se jí vrátí.
Rok a osmnáct dní, ona se teď trápí.
R: Ví, Bůh to ví, jenom Bůh to ví či ruce spojí.
Ví, Bůh to ví, lásku se smrtí, devět křížů vypráví.
2. Na stěnách chrámu stíny se dlouží, ona ví, že těžko se jí vrátí.
Vymění roucho nevěsty Boží, za bílý závoj bílý šaty.
Rok a osmnáct dní je pryč ona ví, že se to stává.
Rok a osmnáct dní, s jiným mužem se dnes vdává.
- R:
3. Kostel a růže, prsteny ryzí, svatebních je kolem tisíc květů.
Ty kráčíš s mužem, co je ti cizí, máš říct jedno slovo, jednu větu.
Slib až do konce dnů, tvůj slib, který tvoji věrnost dává.
Slib až do konce dnů, smutná, co se vdává.
Svatební kočár, zvony ti zvoní, nevěsta co večera se bojí.
Do ticha výstřel zaržání koní, zahalený muž tam v cestě stojí.
Tvář, ty dobře ji znáš, jeho tvář, proč jsi najednou tak bleďá.
Žal i naději vzal, znovu pušku zvedá.
- R:
4. Modli se k Pánu zašepťej amen, když slunce večer barvu krve mívá.
Dávno je z chrámu popel a kámen, jen v rozvalinách vítr píseň zpívá.
On, ona a on, jak stín, už jsou spolu, už jsou svoji.
Vím, že je slyšet zvon, kde 9 křížů stojí.

A Až to se mnou sekne

Jarek Nohavica

- Ami E7 Ami**
1. Až obuju si rano černe papirove boty,
C G C
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,
Dmi
až vyjde dluhy pruvod smutečních hostu
Ami
na Slezsku Ostravu od Sikorova mostu,
E7 Ami
až to se mnou sekne, to bude pěkně,
F Ami E7 Ami
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
2. Aby všeckym bylo jasne, že mě lidi měli radi,
ať je gulaš silny, baby smutne, muzika ať ladi,
bo jak sem nesnašel šledryjan ve výrobě,
nebudu ho trpět, ani co sem v hrobě,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
3. S někerym to seka, že až nevíš, co se robi,
jestli pomohla by deka nebo teplo mlade roby,
kdybych si moh' vybrat, chtěl bych hned a honem,
ať to se mnou šlahne tajak se starym Magdonem,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
4. Jedine, co nevím: jestli Startku nebo Spartu,
bo bych tam nahoře v nebi nerad trhal partu,
na každý pad s sebu беру bandasku s rumem,
bo rum nemuže uškodit, když pije se s rozumem,
to bude pěkně,
pěkně, fajne a pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
5. Já vím, že, Bože, nejsi, ale kdybys třeba byl, tak
hod' mě na cimru, kde leží stary Lojza Miltag,
s Lojzu chodili sme do Orlove na zakladni školu,
farali sme dolu, tak už doklepem to spolu,
až to se mnou sekne,
pěkně, to bude pěkně, až to se mnou definitivně sekne.
6. Až obuju si rano černe papirove boty,
až i moja stara pochopi, že nejdu do roboty,

7. kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
8. mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
9. až to se mnou sekne,
F
kdybych, co chtěl, dělal, všechno malo platne,
Ami E7
mohlo to byt horši, nebylo to špatne,
F
až to se mnou ... na na na
Ami E7 Ami F Ami E7 Ami
...

Ach bože z nebe

Čechomor + L. Dusilová

- Dmi**
1. Ach bože z nebe
Dmi
já prosím tebe
Dmi
Starého muže mám
2. **Dmi G C**
[: Rač mi ho vzáti mladého dáti
Dmi A Dmi
Ať hříchu nepáchám :]
3. Ach bože z nebe, já prosím tebe
Jak já mu zvonit dám
[: Na staré hrnce hotové zvonce
Tak já mu zvonit dám :]
4. Ach bože z nebe já prosím tebe
Jak já ho pochovám
[: Na starém došku zapřáhnu kočku
Tak já ho pochovám :]
5. Ach bože z nebe já prosím tebe
Jak já plakat budu
[: Na jeho hrobě vyskočím sobě
Co je mi po tobě :]

Admirál Benbow

Asonance

- A** **E** **A** **E**
 1. Jen přístup, chlapče, k nám, pojd' jen blíž, pojd' jen blíž,
A **E** **A** **D** **E**
 jen přístup, chlapče, k nám, pojd' jen blíž,
A **D** **E**
 kdo admirál Benbow byl, jak se po mořích plavil,
F#mi **D** **E** **E**
 jak Francouze porazil, uslyšíš, uslyšíš.
- Benbow dal rozkaz plout po vlnách, po vlnách,
 Benbow dal rozkaz plout po vlnách,
 přes kanál rozkázal plout, v bouři loďstvo přesunout,
 jeho kapitáni však měli strach, měli strach.
- Říká Kirby a Wade:, „Vem je d'as, vem je d'as!“,
 říká Kirby a Wade:, „Vem je d'as,
 i když zradím vše, co mám, radši život zachovám,
 z téhle bitvy musíme zmizet včas, zmizet včas.“
- Tak admirál Benbow zůstal sám, zůstal sám,
 tak admirál Benbow zůstal sám,
 bojoval však jako lev, až kolem stříkala krev,
 až se nesl bitvy řev přes kanál, přes kanál.
- Benbow byl zasažen do nohou, do nohou,
 Benbow byl zasažen do nohou,
 tam, kde předtím nohu měl, jen krvavý pahýl čněl,
 „zaútočte na povel!“, zakřičel, zakřičel.
- A Benbow pálit dal ze všech děl, ze všech děl,
 a Benbow pálit dal ze všech děl,
 pátil do nich ze všech sil, šest lodí jim potopil,
 až Francouze obrátil na útěk, na útěk.
- =1.

Akordy

Karel Plíhal

- E** **Amaj7**
 1. Nejkrásnější akord bude A-maj,
E **C**
 prstíky se při něm nepolámaj'.
A **H7** **G#mi** **C#mi**
 Pomohl mi k pěkné holce s absolutním sluchem,
A **C** **E**
 každý večer naplníme balón horkým
Amaj7(Ami)(A)(Amaj7)
 vzduchem.
- V stratosféře hrajeme si A-maj,
 i když se nám naši známí chlámaj'.
 Potom, když jsme samým štěstím opilí až namol,
 stačí místo A-maj jenom zahrát třeba A-moll.
- A-moll všechny city rázem schladí,
 dopadneme na zem na pozadí.
 Sedneme si do trávy a budem koukat vzhůru,
 dokud nás čas nenaladí aspoň do A-duru.
A **Amaj7**
 R: Od A-dur je jenom kousek k A-maj,
F#mi **F#mi/F** **F#mi/E** **F#mi/D#**
 proto všem těm, co se v lásce sklámaj - ':
A **H7** **G#mi** **C#mi**
 vyždímejte kapesníky a nebuďte smutní,
A **C** **E** **Amaj7**
 každá holka pro někoho má sluch absolutní.
- V každém akord zní, aniž to tuší,
 zkusme tedy nebýt k sobě hluchí.
 Celej svět je jeden velkej koncert lidských duší,
 jenže jako A-maj nic tak srdce nerozbuší.
E **Amaj7**
 *: Pro ty, co to A-maj v lásce nemaj',
E **Cmaj7**
 moh' bych zkusit zahrát třeba C-maj ...

Alasdair, syn Collùv

Asonance

1. **Emi**
Alasdaire, o ho, synu Collùv, o ho,
 C **D** **Emi**
do tvých rukou, o ho, vkládám osud skotské země.
- R: **Emi**
Slavné činy, slavné činy budeš konat, budeš konat,
 C **Ami** **D** **Emi**
ty náš povedeš, vždyť jsi jediným synem velikého krále.
2. Pán z Ach-nam-breac, o ho, bude zabit, o ho,
tvojí rukou, o ho, pohřbete jej do údolí.
- R:
3. Alasdaire, o ho, synu Collùv, o ho,
zvedni hlavu, o ho, země čeká na tvá slova.
- R:
4. Nepřátelé, o ho, ve svém strachu, o ho,
budou prchat, o ho, překvapíš je za svítání.
- R:
5. Zdálo se mi, o ho, že jsem viděl, o ho,
dneska ráno, o ho, v rozvalinách celé město.
- R:

Alison Gross

Asonance

1. **Emi D G H7**
Když zapadlo slunce a vkradla se noc
Emi D G Ami H7
a v šedivých mracích se ztrácel d - en,
Emi D G H7
a když síly zla ve tmě převzaly moc,
Emi D Emi
tu Alison Gross vyšla z hradu ven.
2. Tiše se vplížila na můj dvůr
a jak oknem mým na mě pohlédla
tak jen kývla prstem a já musel jít
a do komnat svých si mě odvedla.
Emi D
R: Alison Gross a černý hrad
G D Emi
ze zlověstných skal jeho hradby ční
D
Alison Gross, nejodpornější
G H7 A H7
ze všech čarodějnic v zemi severní
3. Složila mou hlavu na svůj klín
a sladkého vína mi dala pít
Já můžu ti slávu i bohatství dát
jen kdybys mě chtěl za milenku mít.
4. Mlč a zmiz babo odporná!
Slepý jak krtek bych musel být!
To radši bych na špalek hlavu chtěl dát
než Alison Gross za milenku mít!
- R:
5. Přinesla plášť celý z hedvábí
zlatem a stříbrem se celý skvěl
Kdybys jen chtěl se mým milencem stát
tak dostal bys vše, co bys jenom chtěl.
6. Pak přinesla nádherný zlatý džbán
bílými perlami zářící
Kdybys jen chtěl se mým milencem stát
těch darů bys měl plnou truhlici.

7. Stůj a mlč babo odporná!
Slepý jak krtek bych musel být!
To radši bych na špalek hlavu chtěl dát
než milencem tvým na chvíli se stát!

R:

8. Tu k ohyzdným rtům zvedla černý roh
a natříkrát na ten roh troubila
a s každým tím tónem mě ubylo sil
až všechnu mou sílu mi sebrala.
9. Pak Alison Gross vzala čarovnou hůl
a nad mojí hlavou s ní kroužila
a podivná slova si zamumlala
a v slizkého hada mě zaklela.

R:

10. Tak uplynul rok a uplynul den
a předvečer svátku Všem svatých byl
a tehdy na místě, kde žil jsem jak had
se zjevila královna lesních víl.
11. Dotkla se mě třikrát rukou svou
a její hlas kletbu rozrazil
a tak mi zas vrátila podobu mou
že už jsem se dál v prachu neplazil.

R:

Bedna od whiskey

???

1. **Ami C Ami E**
Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky
Ami C Ami E Ami
Stojím s dlouhou kravatou na bedně od whiskey
C Ami E
Stojím s dlouhým obojkem, jak stájovej pinč
Ami C Ami E Ami
Tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Linch
- R: **A D E A**
Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká
D E A
Jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám
D E A Ami
Tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám
2. Mít tak všechny bedny od whiskey vypitý
Postavil bych malej dům, na louce ukrytý
Postavil bych malej dům, a z okna koukal ven
A chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben

R:

3. Kdyby ses hochu nechtěl pořád jenom rvát
Nemusel jsi dneska na týhle bedně stát
Mohl jsi někde v suchu tu svoji whisky pít
Nemusel jsi hochu na krku laso mít

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává
Do krku mi zůstane jen dírka mrňavá
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok
Mám to smutnej konec a whiskey ani lok

R: ...kopni do tý bedny!!!

Carpe diem

AG Flek

- Ami Dmi7**
1. Nadešel asi poslední den
G E
Podívej celá planeta blázní
Ami Dmi7
A já neuroním ani slzu pro ni
G E
Jenom zamknu dům
- Ami Dmi7**
2. A půjdu po kolejích až na konečnou
G E
Hle jak mám krok vojensky rázný
Ami Dmi7
A nezastavím ani na červenou
G
Natruc předpisům
- R: **Ami G Ami**
Tak tady mě máš
G C
Dnes můžeš říkat klidně co chceš
Zbylo tak málo vět
Ami G
Tak málo slov co nelžou
3. Tak už si nebudeme hrát na román
Setři růž nikdo nás nenatáčí
Je poslední den a zbyla nám jen
Miska cukroví
4. Ať všechny hospody dnes doženou plán
Ať svět z posledního pije a tančí
Já nebudu pít nechám naplno znít
V hlavě všechno co mám
5. Žádný slib z těch co jsem ti dal
Nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
Tak ať točí se svět mladší o deset let
Na desce Jethro Tull
6. Ať platí aspoň dnes co dřív jsem jen lhal
Carpe diem život je krátký
V tvých očích je klid
A nemám chuť snít co by bylo dál

R: Tak tady mě máš
Dnes můžeš říkat klidně co chceš
Zbylo tak málo vět
Tak málo slov...

Colorado

Kabát

- G C**
1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
G D
jseš kovboj v Coloradu, můžeš krávy pást,
G C
já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
G D G
do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.
2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
tam kolem krku místní Indiáni maj',
a ty, co nemakaj', tak jsou nejvíc bohatý,
musím si pohnout, dokavád' tam rozdávaj'.
- R: **G C**
Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
G D
a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,
G E C
tak se vrátím ve svý rodný Colorado, -
G D G
o tý zlatý žíle řeknu doma všem.
3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej',
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej',
házej' mu kosti za to, že se nedívá.
4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
a když jim nezaplatíš, vyrazej' ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezděj' v medvědech.

R:

G D G
R: + a o tý zlatý žíle řeknu doma všem ...

Darmoděj

Jarek Nohavica

- Ami Emi Ami Emi**
1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
Ami Emi Ami Emi
šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C G Ami
na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
Emi F
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim E7 Ami
a já jsem náhle věděl: ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
Ami Emi C G
R: Na na na ..
Ami F F#dim E7
Ami Emi C G
Ami F F#dim E7
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen pán.
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všečen žal, ten krásný dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem on.
- R: Váš Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
váš Darmoděj, krásné zlo, jed mám pod jazykem,
když prodávám po domech jehly se slovníkem.

Dej mi můj sprej (jdu pařit na kolej)

Karel Plíhal

1. **D** Dej mi můj sprej, du pařit na kolej **A**
Em je tam holek spousta, každá druhá šoustá **G** **A** **D**
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
- R: **D7** V levý kapse rum **G**
E a v pravý sedum gum **A**
D7 a desky Toma Waitse **G**
E umytý mam vejce **A**
2. Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta, každá dvoustá šoustá
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
- R: Nejprv ve sto čtyřce
udělám to Jiřce
Potom ve sto ptětce
Udělám to Bětce
3. Jó, dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta, každá druhá šoustá
Dej mi můj sprej, du pařit na kolej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
je tam holek spousta a jsem nadrženej
je tam holek spousta a jsem ZADRŽENEJ

Denně vožralej

Kabát

1. **C** Moderní devče, když chlapce spatří **F**
G vypadá jak klaun do cirkusu patří **F**
má růžovou vestu a modrý oči
na diskotéce kolem se točí.
Jú ten je báječný, jistě má prachy
my chceme vypadat jednou tak taky
oléo, oléo Rio de Janeiro.
2. Moderní holky nosí pěkný nohy
vypadaj svatě, jenže maj rohy
to jsem si našel moc špatnou cestu
piju a kouřím, ježiš já klesnul.
Chtěl bych být jiný, mladý a krásný
milovat děvče a být s ním šťastný
oléo, oléo Leo Kangasero.
- R: **C** Jenže já jsem denně ožralej
G **Dmi** denně ožralej, mám velikej
C **G** pupek smrdím a sem špinavej.
C **G** Hodne piju, jím, ženský nebalím
Dmi a když někdy o sobě vím **C** **G** hned to oslavím.

Donald MacGillavry

Asonance

- Dmi**
*: Zprávu když zaslechl Donald MacGillavry,
C
se svými muži hned vystoupil na hory,
Dmi
to zmijí hnízdo on pořádně vyčistí,
C **Dmi** **C**
kdo měl být lovcem, teď stává se kořistí.
Dmi
1. Do bitvy míří Donald MacGillavry,
C
do bitvy míří Donald MacGillavry,
Dmi
přes kopce táhne, tvrdý a zběsilý,
B^b **C** **Dmi** **C**
je mírnější ďábel než Donald MacGillavry.
Dmi **F**
*: Sychravým večerem ohně se rozhoří,
G **A^{mi}**
anglické oddíly v údolí táboří,
Dmi **F**
Donald MacGillavry na kopcích vyčkává,
B^b **C** **Dmi** **C**
ten, kdo kraj zná, jenom ten bitvu vyhrává.
2. Čeká jak liška, Donald MacGillavry,
čeká jak liška, Donald MacGillavry,
měří a váží, když pohlíží přes hory,
ať žije král a náš Donald MacGillavry!
3. Donald jde bojovat s lotry a ničemy,
Donald jde bojovat se svými zbraněmi,
za krále Jakuba, za Skotsko bojuje,
kdo zbraň s ním zkrříží, ať hříchů svých lituje!
4. Je jako krejčí, Donald MacGillavry,
je jako krejčí, Donald MacGillavry,
bodá a píchá do nepřátel na poli,
spas se, kdo můžeš, jde Donald MacGillavry!
5. Donald je velitel, zbabělce nemá rád,
Donald je přítel a Donald je kamarád,
s chudými kráčí, za žebráky bojuje,
zrádci, jen vraťte se zpátky do Anglie!

6. Je jako švec, náš Donald MacGillavry,
je jako švec, náš Donald MacGillavry,
bije i krájí, vrtá a přišívá,
děs kolem šíří a vítězství dobývá.

Dva havrani

Asonance

- Dmi** **C** **Dmi**
1. Když jsem se z pole - vracela,
C **Dmi**
dva havrany jsem slyšela,
F **C**
jak jeden druhého se ptá:
Dmi **C** **Dmi**
[: kdo dneska večeri nám dá? :]
2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu naznačil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]
3. "Za starým náspem, v trávě schoulený
tam leží rytíř v boji raněný,
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]
4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
už pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]
5. "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem,
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

Dívky v šatech z krepdešínu

Jarek Nohavica

- Cmi** **G7**
1. Dívky chodí v šatech z krepdešínu
Cmi **G**
a já se z těch dívek div nepominu,
Fmi **G7** **Cmi** **G7(-)**
oči navrch hlavy, já nechci do Opavy.
2. Co má být ukryto, ať je, kruci, skryto,
kdopak má vydržet tohleto neurčito,
tyhlety siluety devatenáctiletý.
E^b **B^b** **Cmi** **G7**
R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
Fmi **G7** **Cmi**
zatracený krepdešín, život už mě netěší.
3. Představa, co by bylo, kdyby bylo,
no vážně, koho by to nezabilo,
a tak teď sebou hážu a usnout nedokážu.
4. Jen jsem prošel městem, a jsem groggy,
zavolejte, prosím, psychology,
trpí moje ego, krucinál himlhergot.
- R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
zatracenej psycholog, copak já jsem nákej cvok?
5. Na vině je moje fantazie,
nedá mi pokoje, furt do mě ryje,
kreslí černou tuší, co jenom matně tuším.
6. A já, abych řek' pravdu, toho tuším hodně,
fantazie kreslí věrohodně,
troufne si na cokoli, má totiž na to školy.
- R: Sunday, Monday, klapky na oči si, chlapče, nandej,
zatracená fantazie, člověk klidně nepožije.
7. Slunce koncem léta bývá rozzhavené
a holky v krepdešínu jsou jako pod rentgenem,
C
lepší je doma seděti, máš-li ženu a dvě děti.

Děkuji

Karel Kryl

1. **Ami** **G**
Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
Ami
bych mohl věnce vázat,
G
děkuji, děkuji za bolest,
C
jež učí mne se tázat,
G
děkuji, děkuji za nezdar:
Ami **E**
ten naučí mne píti,
Ami **G**
bych mohl, bych mohl přinést dar,
Ami **F** **E**
byť nezbývalo sí - ly,
Ami **F** **Ami** **E**
děkuji, děkuji, děkuji.
2. Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,

4. Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
Ami **F**
beránku, děkuji,
Ami **F** **E**
marně jsi neumíral,
Ami **F** **Ami** **G** **E7** **Ami**
děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...

Fotbal Jarek Nohavica

- G Emi C D G Emi C ... G ...
Znělka ...
Ami **C** **G** **Ami**
V neděli v pět deset sraz u Baníku, desítka vleze se, pak ještě
E
jedna
Ami **C** **G** **Ami**
co čumíš frajere chceš do ciferníku, jestli mě dožereš, hele
E
jsem bedna.
F **Ami** **Dmi** **F** **C**
Tribuna na stání, necpí se vřede, hadráři spartani, Ostrava
E
jedem.
Ami **Dmi** **E**
Už to má správný var jen počkej až tě, Dobrý den sportu zdar
Ami
fotbalu zvláště!
- Tři nula na rohy a jinak šul nul, berte je přes nohy liga je liga,
dnes jsem měl odpolední tak jsem to bulnul, zacláníš chlape
sedni navalte cíga.
Zelená je tráva, rozhodčí nekřepčí, Ostrava jedem Ostrava
Lička je nejlepší.
Pětku mě lístek stál tak se ukažte, Dobrý den sportu zdar
fotbalu zvláště!
- Lumpové, hovada. Chovanec karta! Jesličky paráda, šij to na
bránu.
Bijte je pražáky, hanba Sparta, jaký saky paky, sedm banánů.
Stojím v davech lidu, jsem fanda svého klubu, ten gól byl z
ofsidu, sudímu rozbít hubu.
Kde je ten autokar, propíchnout pláště, Dobrý den sportu zdar
fotbalu zvláště!

- Ty mlč ty páprdo! No ty v tom baloňáku! Fotbalu rozumíš jak
koza nákladáku.
Být tebou tak nežvaním a radši mažu, jinak se neubráním pak
ti ukážu.
V neděli po fotbale kdo umí ten umí, hej vrchní co děláte, šest
nula na rumy.
Já bych jim ukázal, na šachtu s nima, Dobrý den sportu zdar
fotbal je prima!

Fram Wabi Daněk

- Ami** **Ami6** **Ami**
Zas mě to táhne o kus dál, Zas nemám doma nikde
D
stání,
Dmi **E7**
desítky důvodů si sháním, už abych na cestu se
Ami **Ami6**
dal. -
- Pelikán křídly zamával, vítr je příhodný a stálý,
za námi slunce mosty pálí, tak proč bych ještě vyčkával.
Ami **Ami/G#** **Ami/G** **Ami/F#**
R: Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky
Emi
sklízí,
Dmi **Emi** **Dmi** **E7**
obrysy domů v dálce mizí, tak naposled ti zamávám
Ami
z paluby lodi jménem Fram.
- Dávno už vyvětral se dým mých věčných cigaret a dýmek,
ty žiješ jenom ze vzpomínek, a já se stále nevracím.
- Námořní mapy pokryl prach, mé knihy nikdo neutírá,
nevíš, zda právě neumírám tam někde na ledových krách.
R: Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky sbírá,
chlap jen tak lehce neumírá, na modré lodi jménem Fram
tě za pár roků vyhledám.

František Buty

1. **G** Na hladinu rybníka svítí sluníčko **C**
Emi a **G** kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami které **Hmi** tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami **D** jmenoval se František Dobrota.
2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla: Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.
- R: **C** Balabambam, balabambam, **D C**
D C balabambam, balabambam,
D C balabambam, balabambam,
Ami **D** a kolem rybníka nahusto nasázet topoly
3. František udělal všechno, co mu řekla, balabambam,
balabambam,
a po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s náradím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.
4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Galvestonská záplava

Asonance

1. **Dmi** **Gmi Dmi** **Gmi**
Byl temný podzimní večer a mraky zhasily den,
 Dmi **Gmi** **B^b** **Dmi**
když na město padl těžký déšť a bušil do oken,
 Gmi **Dmi** **Gmi**
byl večer sedmého září, když se od moře vítr zdvih'

- Dmi** **Gmi** **B^b** **Dmi**
a oči spících otevřel, strach a hrůza byla v nich.
R: **Dmi** **F** **Dmi**
Bouře nesla zkázu dál, bouře nesla zkázu dál to ráno,
 B^b **Dmi**
bouře nesla zkázu dál a s ní se vítr na město hnál.

2. To ráno se loučili muži jen s obavou od svých žen
s nadějí, že snad se vrátí zpět, ta však marná byla jen,
to ráno, když líbali ženy, ještě skrývala bouře svou moc,
když naposled děti své objali pod nebem černým jak noc.

R:

3. Bylo ráno osmého září, když bouře začala řvát
a bezmocní lidé ve svých ulicích o svůj život začli se rvát,
ale bouře už drtila město a střechy domů byly pryč
a příliv hnál moře stále blíž, vítr šlehal vlny jak bič.

R:

4. Byl večer osmého září, když se z bouře stal divoký rváč,
bylo slyšet jen výkřiky zoufalství, hukot vln a dětskej pláč,
tenkrát jsem viděl zed' u Galvestonu, jak chce držet moře zpět,
ale mocný příliv a nápor vln jako hračku ji před sebou smet'.

R:

5. Já viděl bezmocné muže, jak s mořem chtěli se rvát,
avšak jediná vlna s krutým posměchem smetla ty, co se
 nechtěli vzdát,
já slyšel ženy a starce, dřív než ve vlnách utonou,
jak prosí Boha ještě o pomoc, ten však odvrátil tvář svou.

R:

6. Kolem půlnoci hučící příliv sahal do výšky dvaceti stop
a bezmocní lidé v temných ulicích našli pod ním svůj mokrý
 hrob
a smrt, starý krutý mistr, když pak moře přestalo řvát,
přišla se městem procházet a na své dílo začla se smát.

R:

7. Když pak vítr ztich' příští ráno a moře kleslo na svůj břeh,
všichni živí vzhledli k nebesům s díky Bohu na svých rtech,
můžeš povídat o tom svým bratrům a přátelům vyprávět,
však ten příběh o hrůze v Galvestonu nikdy nelze vypovědět.

R:

Grónská písnička

Jarek Nohavica

1. **D** **Emi** **A7** **D**
Daleko na severu je Grónská zem,
D **Emi** **A7** **D**
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
Emi **G** **D**
[: my bychom umrzli, jim není zima,
Emi **A7** **D**
snídají nanuky a eskima. :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na íglů hlavní medvěd:
[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otrásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Habet

Karel Kryl

1. **Emi** **D** **Emi**
Dvě hvězdy v Malém voze svítí ještě zrána,
G **D** **G**
vidí, jak po obloze přeletěla vrána,
D **Emi** **Hmi**
rybáři vstávají a rozhazují sítě
Emi **D** **Emi** **D** **Emi(H7)**
a hvězdy zpívají, když naro - dí se dítě.
- R: **Emi** **G** **D**
Ave - padalo z nebe jako mana,
Emi **H7**
Ave, znělo to trochu jako hrana,
Emi **G** **D** **H7**
Ave, - to značí: vítejte, vy mladí,
Emi **Hmi** **Emi**
a ruce hladí, a ruce hladí.
- R: Ave, la la la . . . ,
Ave, la la la . . . ,
Ave, to značí: vítejte, vy mladí,
a ruce hladí, a ruce hladí.
2. Mladí už nekřičí, vždyť ústa lze jim ucpat,
i tlukot slavičí lze stiskem ruky uspat
a jásat s Herodesem, tleskat v dešti díků,
než někdo za závěsem zvedne v pěsti dýku.
- R: Habet, znělo to stejně jako prve,
Habet, jen trochu víc tam bylo krve,
Habet, to značí palec směrem k hlíně
za ruce v klíně, za ruce v klíně.
- R: Habet znít bude stejně jako prve,
Habet, jen hodně víc tam bude krve,
Habet, to značí palec směrem k hlíně
za ruce v klíně, za ruce v klíně.

Harien **Mezitím**

1. Město v plamenech, bitva doznívá,
kolem drancování, mučení a krev a křik.
Jásot vítězů, král se usmívá,
dneska v noci chce mít pannu čistou jako sníh.
R: Harien, Harien, Harien, tělo bílý sníh Harien
2. Jsi jen kořistí pouhou válečnou,
pro potěšení krále, jedna z mnoha žen.
Král už přichází, v očích chťič,
tak se svlíkej princezno Harien.
3. Tělo čistý máš, slzy na víčkách,
jako perly který padají na chladnou zem.
s krutým úsměvem král se dívá,
jak se svlíkáš malá Harien.

R:

- R: Kolik dívčích snů teď v tobě umírá,
srdce rozbitý na střípky posbírám,
něco skříplo dávnejm hodinkám,
kde teď jsou tajemství šeptaný panenkám,
tak se v duchu vracíš do dětství k mamince,
když jsi před usnutím čekávala na prince
a namísto prince démon jen,
až to přijde zavři oči Harien.
4. Nahá před králem, jenom za zády svíráš
chladnou čepel ostré dýky ve dlaních
už se blíží, ruku vztáh,
kdepak zůstal Bůh a kdo tě zachrání.

R:

5. Už se tě dotýká, radši mrtvá být,
než dát svoje čistý tělo králi v plen,
a pak ve svíčkách ostří se zablýskne,
kde je srdce krále míří dýka Harien

R: Harien, Harien, Harien, rukou tvou zemřel král, Harien.

Harvest Opeth

1. **Cm** **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Stay with me a while,
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Rise above the vile.
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Name my fi— - nal rest,
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Poured into my chest.
- R: **Am** **Em**
Into the orchard i walk peering way past the gate.
Bm **G** **F#**
Wilted scenes for us who couldn't wait.
Am **Em**
Drained by the coldest caress, stalking shadows ahead.
Bm **Dm**
Halo of death, all i see is departure.
Am **A^b**
Mourner's lament but it's me who's to martyr.
2. **Cm** **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Pledge yourself to me,
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Never leave me be,
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Sweat breaks on my brow,
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Given time ends now.
- R: **Am** **Em**
Into the orchard i walk peering way past the gate.
Bm **G** **F#**
Wilted scenes for us who couldn't wait.
Am **Em**
Drained by the coldest caress, stalking shadows ahead.
Bm **Dm**
Halo of death, all i see is departure.
Am **A^b**
Mourner's lament but it's me who's to martyr.

3. **Cm** **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Spirit pain- - ted sin,
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Embers neath my skin,
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Veiled in pale em-brace,
Cm **Csus** **A^b** **Gm** **G**
Reached and touched my face.
- R: **Am** **Em**
Into the orchard i walk peering way past the gate.
Bm **G** **F#**
Wilted scenes for us who couldn't wait.
Am **Em**
Drained by the coldest caress, stalking shadows ahead.
Bm **Dm**
Halo of death, all i see is departure.
Am **A^b**
Mourner's lament but it's me who's to martyr.

Hej, člověče Boží

Nezmaři

capo 3

1. **Ami Emi Ami C G C**
Hej, člověče Boží, - zahodil jsi boty,
Ami Emi Ami F G Ami
jakkak bez nich půjdeš dál, - touhletou dobou sněží,
C G C Ami Emi Ami
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
jakkak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
jakkak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
nedají ti najíst, mám o tebe strach.
4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
jakkak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.
5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.
6. =1.
- *: **F G A**
Hej, člověče Boží ...

Hejkal

Wabi Daněk

- Ami**
1. Divnej jekot po lesích se prohání,
Dmi Ami F E
až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,
Ami
utichá až u potoka pod strání,
Dmi Ami E Ami
jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.
Dmi Ami Dmi Ami
Žhavý rudý oči a drápy krvavý,
F E
kosti chřestěj' v rytmu kastanět,
Dmi Ami Dmi Ami
strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
F E Ami
tak to je hejkal, na to vemte jed.
- C F C**
R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,
D7 G
jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,
C F C
jeho hej, hej, hejkání se nese,
F C F C
každej se strachy třese, k ohni nesedsedneme se,
F C G C E
neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.
2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
ten může u nás přespát, až se zastaví,
nevystřčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný oči a rysy ztrhané,
kalhoty si bude muset prát,
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
až koktavě bude povídat, že:
- F C G C**
R: + neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

Hejna včel Brontosauři

1. **Ami** **G**
Nějak umírá nám láska,
F **E**
my jako hejna divejch včel
Ami
jdeme dál.
Každej vztah je vlastně sázka
a každý ráno může zmizet,
my jdeme dál.
- R: **A** **G**
Řekněte, kdopak za to může,
F **E**
kdo z nás má právo něco brát,
A **G**
kdo učil lidi zlobu dýchat,
F **E**
kdo na vojáky chce si hrát.
2. Už zase bohatejch je spousta,
a čím víc peněz, lásky mín,
my jdeme dál.
A tak nám zbývá jenom doufat,
že už zítra, že už zítra snad
budeme dál.
- R:
3. Už zase umírá nám láska,
my jako hejna divejch včel
jdeme dál. . .

Hlídač krav Jarek Nohavica

- F** **G** **C**
1. Pam pdadadm.
- C**
2. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
”Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F **G7** **C**
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,”
F **G7** **C**
já jim ale na to řek’: „Chci být hlídačem krav.“
- C**
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
F **G7** **C**
od rána po celý den zpívat si jen,
G7 **F** **G7** **C**
zpívat si: pam pam pam pa-dad - adadam . . .
3. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet’ jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- R:
4. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.
- R:
5. dál v E dur
pam padadadadam. . .

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, - jo - ho - ho.

2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

- R: Ahoj, páru tam hod',
ať do pekla se dříve dohrabem,
jo - ho - ho, - jo - ho - ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

- R: 5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

- R: + jo - ho - ho ...

Husličky

Vlasta Redl

1. [: Cí že ste, husličky, či - e, kdo vás tu zanec - hal :]
na trávě poválané, na trávě pová - la - né u paty
ořech - a?
2. [: A kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy, :]
[: že ste, husličky, samé :] na světě zůstaly?
3. [: A který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát, :]
[: co sa mu enem zdálo, bože(-), :] že už vjec nechtěl hrát? :]
4. [: Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela, :]
[: až sa tá bude trápit, :] která ho nechtěla.

Irský hody

Kabát

1. Máme plný stoly, uzený, bejky, voly
salátový mísy a taky ryby v soli.
Dvě cisterny vína, to zelí z Hodonína
hle, tu nohy kančí už na grilu si tančí.
R: Jsou tu Irský hody
a kdo chce pojd'te dál,
vaříme whisky z vody
až mávnu tak to pal,
jedno je kdo to platí
a zlátné obilí,
ať stokrát se nám vrátí
to co jsme zasili.
2. A každá konkubína tu v pravdě místo má
a žádná není líná a svoji práci zná.
Támhle jede Presley, už mává svými vesly
on na konci světa už zašívá se léta.
R: Jsou tu Irský hody...
3. Je tu jeden obr, taky už sotva leze
a přesto, že má háka, tak překračuje meze.
Fouká jižní vítr, popíjí se befeeter
a na dvorku na tyči rotuje si ražniči.
R: Jsou tu Irský hody...

Jarní tání

Nedvědi

1. Když první tání cesty sněhu zkrízí
a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, Bůh ví.
R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterých potkáš kluky ze všech stran,
[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
R:
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.
R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Jdou po mně, jdou

Jarek Nohavica

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
[: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :]
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[: zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank. :]
- R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každém rohu mají fotku mou,
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudičká vdova mi nabídla byt,
[: jó, byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize. :]
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
tak jsem na cestě a chudý jak veš. :]
- R:
5. Klenotník Smith mi do očí lhal,
dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,
[: a pak jsem vzal nohy na ramena,
ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :]
6. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek. :]

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolicích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Jedeme za sluncem

Roháči

1. Naši paní domácí, tu může trefit šlak,
když v sobotu odpoledne začne houkat vlak,
až se jí ty nakynutý buchty připečou,
pak jí cestou na nádraží spustíme tu svou:
- R: Jedeme za sluncem a holky mávají,
jedeme za sluncem o kousek blíž,
jedeme za sluncem, no to je nával,
kdo umí, pozdraví, třeba „těpic!“
2. Od pondělka do soboty neumí se smát
průvodčí, co léta říká: „Nemám trampy rád,“
když to kluci rozbálí a spustí kontrabas,
zapomene štípat lístky, chytá druhý hlas.
- R:
3. Obloha se zamračila, možná bude lejt,
nejsme přece z marcipánu ani žádnej prejt,
známe pana hospodskýho, co je hrozně rád,
když zaplatíme, odcházíme a začínáme hrát.
- R: + nebo „ahoj!“

Jeřabiny

Karel Kryl

1. **Emi** **H7**
Pod tmavočervenými jeřabinami
Emi
zahynul motýl mezi karabinami,
C G Ami D
zástupce pro tyla šlápl na bělásku,
Ami Emi H7
zahynul motýl jako naše láska,
Emi H7 Emi
zahynul motýl jako naše láska.
2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.
3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

Ještě mi scházíš

Jarek Nohavica

1. **Ami** **Ami/G** **F**
Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,
Ami **Ami/G** **F**
ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,
Dmi **F**
ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil
D#dim **E**
naš nový běhoun v síni.
- R: **Ami** **G**
Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl,
C C/H **Ami**
že nepřicházíš, že nepřijdeš,
F **E**
že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou,
Ami **G** **C**
že prostě jinde s jiným jseš,
E **F** **E**
ještě mi scházíš, ještě stále mi
Ami **Ami/G** **F** **Ami** **Ami/G** **F**
scházíš.
2. Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech
a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,
ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,
ještě jsi ve všech věcech.

R:

Ježíšek
Jarek Nohavica

1. Dal sem na plotnu vodu, zapnul plyn,
nasypal černou mletou kávu do hrníčku.
Pustil sem desku – trojku Queen,
zapálil na stromečku nejhořejší svíčku.
2. ref:
3. Na stěnách tančili černé stíny,
nechytněš je, nepolapíš, je to marné, když se trápíš.
Z vánočních koled jsou evergreeny
a co ty, Ježíšku, ještě spíš.
4. Celý svět čeká na boží znamení
a On si zatím kdesy líta v mléčné dráze.
A dole v městě za Domem umění
jde Santa Claus převlečený za Dědu Mráze.
5. ref:
6. Na stěnách skotačí černé stíny. . . .
7. Medzihra (ako sloha)
8. Pokojem voní čerstvé konopí,
z ledničky vytáhnul jsem kapra sněhuláka.
Až se mi celý roztopí,
z balkónu do tmy z plných plic si zahulákám.
9. Pa pa ra, pa pa ra paparara. . . .(melódia ako refrén)
10. ref: 2×

Jižní kříž
Nedvědi

1. Spí Jižní kříž,
jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
to na studený zemi
ještě uměli jsme milovat a spát.
2. Dál, však to víš,
světem protloukal ses, jak ten život padí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.
- R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem
a stavěl Bobří hráz,
se smečkou vlků čekal na jaro,
jak stejská se, až po zádech jde mráz.
3. Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.
- R:

Mezitím

G **D** **Emi** **H7** **Emi**
ještě dneska pijem, holky milujem a zejtra už tu nebudem.

Emi
psáno,

G **D** **Emi** **H7**
večer před bitvou patří žoldákům, vždyť pán Bůh ví co

Emi
bude ráno.

G D G D
Ospalí vínem k půlnoci spánek jim na oči sedá,

G **D** **Emi** **H7** **Emi**
jen Jorik u krbu popíjí, svůj osud v plamenech hledá.

R:

Dolej si vína a pozvedni číš, přisedni ke krbu blíž,
celou noc Joriku vyprávěj a chceš-li mne líbat, tak smíš.

R:

Než trubač vítězství odtroubí, můj milej ta chvíle se blíží,
dřív než slunce se s večerem zasnoubí naše šlépěje opět se
zkříží.

R: mezhira - sloka

jen mrtvé paní Smrti obědáz, mrtí tam, kde jsem byl,
odhrne kápi a hovoří, proč chtěl jsi mou přísahu ranní,
včera ses se Smrtí miloval, dnes bude Smrt tvojí paní.

R:

Já, písnička

Žalman

z tichých vět po nocích utkaná,

C

to já, zrozená, není mi do smíchu,

když mám být pod cenou prodaná.

R: Kdo vás obléká do šatů **F** **C** svatebních,

Dmi **A**
holky mý ztracený, ztracený,

Dmi C
ženich spí na růži, až někam pod kůži

se můj strach do klína schovává.

to já, zrozená, vyrytá na placku,
směju se po stěnách cizincům.

R:

to já, písnička, provdaná za pány,
kteří pro lásku smí o mně hrát.

R:

Karavana mraků

Karel Kryl

1. **D** **Hmi**
Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G **A** **D** **A7**
pod sluncem sedlo kožený,
D **Hmi**
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G **A** **D**
a starý ruce sedřený.
- R: **D7** **G** **A** **Hmi**
Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G **A** **Hmi**
schovat svou pleš pod stetson děravý,
Emi **A7** **Hmi** **Emi**
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmi **F#** **Hmi** **A7**
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]
2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce – gangsteři, voba řádně zvolení
a lidi strachem nezdraví.
3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.
- R: V městě je řád a pro každého práce,
bud' ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hrát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]
4. =1.
- R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Když jsi smutná

Karel Plíhal

1. **C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7**
Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí ,
C **Fmaj7** **A7**
rány se otevřou a naplní se solí,
Dmi **G** **Emi** **Ami**
držím tě za ruku a nemám žádnou záru - ku,
Fmaj7 **C** **Fmaj7**
že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
do mé hlavy mlčky vpochodují stráže,
všechny mé nápady hned zahánějí do řady
a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
tiše tě konejší, jak umí stromyездеjší,
[: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]

Kluziště

Karel Plíhal

1. **C** **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj7** **C**
Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční

Fmaj7 **G**
oblohý

C **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7** **G**
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod no - hy,

C **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7** **G**
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pi - vo,

C **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj7** **C** **Fmaj7** **G**
pak přitáhl kovář - linu a ob - rovníky kladi - vo.

- R: **C** **Emi7** **Ami7** **C**
Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj7 **C** **D7** **G**
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,

C **Emi7** **Ami7** **C**
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou

Fmaj7 **C** **Fmaj7** **C**
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Špatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G7

C

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na . . .

5. Špatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě . . .

Lachtani

Jarek Nohavica

1. **C** **F** **C** **Ami** **G** **C**
[: Lach, lach, lach, lach. :]

R:

2. **C** **F** **C**
Jedna lachtaní rodina
Ami **G** **C**
rozhodla se, že si vyjde do kina,
F **C**
jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
Ami **G** **C**
a teu u kina Vesmír lachtají,
G **C**
lachtaní úspory dali dohromady,
G **C** **G**
koupili si lístky do první řady,
C **F** **C**
táta lachtan řekl: „Nebudem třít bídu“
Ami **G** **C**
a pro každého koupil pytlík arašídů, ó.

R:

3. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R:

4. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevídaná zlost ho popadla:
”Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
tady zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?”
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

R:

5. **C** **F** **C**
Tahle lachtaní rodina
Ami **G** **C**
od té doby nechodí už do kina, jé.
[: Lach, lach, lach, lach, jé. :]

R:

Lád'a

Kabát

Am

1. Lád'a jede na skejtu

Am

a umí chodit po laně,

G

když je v dobrý náladě,

G Am

tak napodobí vorvaně,

Am

má veliký BMW,

Am

nikdo se na něj nechytá,

G

jak sou ňáký problémy,

G Am

Lád'a je všechny vychytá.

F7maj

- R: Geniální nápady má, mozek obřích rozměrů,

G

Em

vejde se mu do hlavy, jestlipak víte proč!

Em

Protože

Am

F

Lád'a má velkou hlavu, jak pytel od banánů,

Am

F

Lád'a se v davu neztratí,

Am

když se mu holky smějou,

F

prachy ho v kapse hřejou,

Am

F

jednou si všechny zaplatí.

2. On když se vám rozjede,

dovede práskat vousama

a k tomu metat kozelce

a umí psát až do rána.

Z Pedra foukat bublinu

velkou jak půl Zimbabwe,

pa rusky spívat Dólinu,

bacha, tamhle Lád'a de.

R:

Margita

Jarek Nohavica

1. **Emi** **Ami** **Emi** **Hmi** **C**
Točí se, točí kolo dokola a až nás smrtka zavolá,
G **Emi**
tak vytáhneme rance,
Ami **Emi** **Hmi** **C**
sbalíme svý tělesný ostatky, srazíme podpatky
G **Emi**
a potom dáme se do tance,
Ami **H7** **Emi** **Hmi** **C**
tančí se tradičně gavotta na konci živo - ta,
G **Emi**
na konci tohohle plesu,
Ami **Emi** **Hmi** **C**
promiňte, že vám šlapu na nohu, já za to nemo - hu,
G **Emi**
já tady vlastně ani nejsu.

- R: **Ami** **Emi**
A krásná Margita, tanečnice smrti,
Ami **Emi**
má svestr vzoru pepita a zadkem vrtí,
Ami **G** **D** **Emi**
začíná maškarní ples, kams' to vlez', kams' to vlez',
H7 **Emi**
kams' to vlez', kams' to vlez'?

2. Nějakej dobrák stáhnul roletu, na tomhle parketu
je vidět jenom na půl metru,
tváře se ztrácejí v šerosvitu, každý hledí na Margitu
v pepitovém svetru,
kapelník pozvednul taktovku, vytáhnul aktovku
a v ní měl nějaký noty,
tváře se točí v tombole, někdo si sedí za stolem,
jiný se na parketu potí.

R:

3. Pokojská v šest přijde do práce, provětrá matrace,
pod lůžkem najde zlatou minci,
děvenka dole v recepci čte si o antikoncepci
a přemýšlí o krásným princí,
šatnáře v šatně zbyly dvě vesty, no to je neštěstí,
a co když přijde ráno kontrola,
hodiny ukazují čtyři nula nula, ručička se hnula,
vše se točí dokola.

R:

Mezitím

R:

1. **Dmi** **C**
Kat už vlasy stříhá, na dlažbu padají,
A **Dmi**
popraviště, louče a jen noční tma.

V davu spousta lidí, na smrt psance čekají,
jak mám věřit, že ten chlap jsem já.

Ruce svázaný, v očích špínu mnoha dní,
 tělo zmučený a kolem spousta zla.

F **C** **A**
Pod pranyřem dav a v tom davu jedna dıvka oči uplakaný m.

R: Marion, pro lásku tvou, pro tvoje tělo hebký
když oči v objetí mým přivíráš,

Marion pro kůži **F** hebkou jako plyš
a pro **A** Boha, já **Dmi** umírám.

2. Tý noci na sýpkách řádil kohout červeněj
a když hledali žháře co to splatit má,
někdo prstem ukázal a já v poutech sevřenej,
ptali se mě kde v noci jsem byl já.
A já mlčel jen, že jsem nevinnej ví už
jenom náruč tvá a chladný světlo svíc.
A já mlčel jen, vždyť byl tam i tvůj muž
a tak jsem lásko vážně nemoh říct.

R:

3. Až slunce ranní tmou objeví se nad lesy
a ze žaláře noci světlo propustí,
pak tichou modlitbou ještě na mne vzpomeň si
a popros Boha ať nám odpustí.
Že hebký dlaně tvý hladily tvář zjizvenou,
Bože odpusť nám tu lásku zvrácenou,
tisíc něžných slov, když šeptala jsi,
že moje oči jako slunce, jako hvězdy jsou.

Markéta Mezitím

1. **Hmi** **G** **D** **A**
Křížků víc a vlasů míň, kolem očí vrásky mám,
Hmi **G** **D** **A**
z krásy cár a když jdu spát, už dávno nejsem sám.

Emi

Přesto nohy pěkných holek se mi pořád líbí,

Hmi **F#mi**
oči který chlapa popletou,

G **A**
že jsem jenom starej blázen říkáš,

Hmi **G** **F#mi**
když tě svádím Markéto.

2. Krachů pár i vítězství já už taky znám a u vlaků,
těch pátečních holky dávno nepoznám.

Přesto tělo krásných holek se mi pořád líbí,

tak se zase těším na léto,

že sem jenom starej blázen říkáš,

když tě svádím Markéto.

- R: **Hmi** **G** **A** **Hmi**
Starej dům, láhvi pár, vůně tabáku štípe do očí,
G **F#mi** **Hmi**
pár kámošů co mi život dal a mejdan co ránem nekončí.

G **A** **Hmi**
Holek pár co láskou svou, za hrst písní mě obdaří,
G **A** **Hmi**
až do rána si pak můžem lhát, ještě nejsme tak staří.

3. Jak mocnej kmen, říční proud, dům z karet rozboří,
tak klidnej den mít můžu jen, než má dýmka dohoří.
Jsem totiž chlap co miluje bouřku,
oblohu jen mraky posetou,
že jsem jenom starej blázen říkáš,
když tě svádím Markéto.

4. Nudný dny, šedivý si dělá každý sám,
k zámku snů a radostí já jednu cestu znám.
Vysvobodím smutnou kněžku lásky,
na tvých ústech tajně zakletou,
že jsem jenom starej blázen věř mi,
nech se svádět Markéto.

R:

5. Křížků víc a vlasů míň, kolem očí vrásky mám,
z krásy cár a když jdu spát, už dávno nejsem sám.
Přesto tělo krásných holek se mi pořád líbí,
tak se zase těším na léto,
že jsem jenom starej blázen věř mi,
já tě svedu Markéto.

R:

Mezi horami Čechomor

1. **Ami** **G** **Ami**
[: Mezi horami
Ami **G** **Ami**
lipka ze - lená :]
C
[: Zabili Janka,
G **Ami**
Janíčka, Janka
Ami/G **Ami**
miesto jele - ňa :]

2. Keď ho zabili, zamordovali
Na jeho hrobě
Na jeho hrobě
Kříž postavili
3. Ej, křížu, křížu
ukřížovaný
Zde leží Janík
Janíček, Janík
Zamordovaný
4. Tu šla Anička
Plakat Janíčka
Hneď na hrob padla
A viac nevstala
Dobrá Anička

Mikymauz

Jarek Nohavica

1. **Ami** mě probouzí **G** tma, **F** sahám si na zápěstí,
E zda mi to ještě **Dmi** tluče, **E** jestli mám ještě štěstí,
Ami nebo je po mně a já **G** mám voskované boty, **F**
E ráno co ráno stejné **Dmi** probuzení do **E** nicoty. **Ami**
2. **E** **F** **Dmi** **E**
Není co, není jak, není proč, není kam,
není s kým, není o čem, každý je v době sám,
vyzábělý Don Quijote sedlá svou Rosinantu
a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.
- R: **E** **F** **Dmi** **E**
Zapínám telefon – záznamník cizích citů,
F **Dmi** **E**
špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,
Dmi **G7**
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
C **E**
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
Ami **Ami/G** **F** **E** **Ami**
rána bych zrušil.
3. Dobrý muž v rádiu pouští Čikoreu,
opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,
ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,
růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.
4. Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,
pomalu vychládají naše důlky na posteli,
všechno se halí v šeru, cí to bylo vinou,
že dřevorubec máchl mezi nás širočinou.
- R: Postele rozdělené na dva suverénní státy,
ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,
ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,
že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba,
dráty bych zrušil.
5. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříse,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslet,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.
- R: Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou,
máslo bych zrušil.
7. Povídáš o naději a slova se ti pletou,
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.
8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pár okamžiků.
- R: Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitra,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze,
lásku bych zrušil.
9. =1.
10. =1.

Montgomery

trad.

- D** **G** **Emi**
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy,
A7 **D**
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
G **Emi**
kde jsou zbytky tvojí krásy,
A7 **D**
to ví dneska snad jen Bůh.
D **G** **Emi**
R: Z celé jižní eskadrony
A7 **D**
nezbyl ani jeden muž.
G **Emi**
V Montgomery bijou zvony,
A7 **D**
déšť ti смеjvá ze rtů růž.
2. Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.
- R: Z celé ...
3. Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkejších chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.
- R: Z celé ...
4. Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.
- R: Z celé ...

Morituri te salutant

Karel Kryl

- Emi** **D** **Ami** **Emi**
1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
G **Ami** **D7** **G**
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Ami **D** **G** **H**
[: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
Emi **D** **Emi** **D** **Emi** **D(-)**
a pířka touhy z křidel Pegasů. :] -
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- D**
R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
Emi
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
D7
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
Emi **D7**
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Emi
Morituri te salutant, morituri te
D **Emi** **D** **Emi** **H7(-)**
salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér – můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
- R:

Mrtvej vlak

Hoboes

1. **Ami** **Dmi** **Ami**
Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,
Dmi **E7**
v semaforu místo lampy svítěj' kosti zkřížený,
Dmi **F** **E7**
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,
Ami **Dmi** **Ami**
jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.
2. Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.
- R: **Dmi** **F+** **Ami** **Ddim**
Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,
Ami **Ddim** **E7** **Ami**
dálku máš přece rád, nasedat,
Dmi **F+** **Ami** **Ddim**
neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,
Ami **Ddim** **Ami**
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.
3. V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nížkejš tunelech,
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohejš,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnověj.
4. Jednou vlezeš pod vagón a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
d'ábel veksl přehodí a šraňky zvedne za tebou.
- R: Mrtvej vlak,
Ami
už jede vlak, už jede vlak ...

Mám prima den

Karel Plíhal

1. **A** **D** **A**
Mám prima den, budík mě nevzbudil,
D **A** **D** **E**
tak jsem se probudil až o půl desátý,
A **D** **A**
mám prima den, kam bych ted' pospíchal,
D **A** **D** **E**
svět se točí dál, je celý usmátý.
- R: **F#mi** **E** **F#mi**
Je to krása, mít v rukou čas,
E **A** **Hmi** **A**
je to krása, nechat svý nohy kráčet tam, kam samy chtějí.
2. Mám prima den a oči pro dívky,
jsem plnej polívky z bufetu Opery,
mám prima den, hodinky v opravně,
příjemně únavně táhne se úterý.
- R:
3. Mám prima den, punčová zmrzlina
mi cestu do kina určitě zpříjemní,
mám prima den, i když mi zítra snad
budou v práci lát – můj šéf je přízemní.

R:

Na konečné tramvaje

Karel Plíhal

1. **F** **Fdim**
Toulám se na konečný tramvaje,
Cmi6 **Bbmaj7**
kde jsi mě před půlrokem nechala.
C#7 **C7** **Dmi**
Říká se: kdo uteče, vyhraje,
G7 **C#7(A7)** **C7(A7)**
a ty jsi navíc ještě někam hrozně spěchala.

2. Nicméně doufám, že tu vystoupíš,
věřím, že tento zázrak stane se,
jen co se nalíčíš a nakoupíš,
jedna z těch tramvají tě ještě dneska donese.

- R: **Dmi** **Bb**
Můra světlem zmámená
A7 **Dmi** **D#dim**
bloudí slepým jízdním řádem,
Edim **Dmi** **Gmi**
noční nebe volným pádem
F **A7**
rozmačkalo den,
Dmi **Bb**
Bezbranná a bezcenná
A7 **Dmi** **D#dim**
zmoklá myš je tato chvíle,
Edim **Dmi** **Gmi**
co mi vlezla do ko - šile
F **A7**
a nemůže ven.

3. A tak tu s automatem na lístky
hledíme mlčky na ty koleje.
Možná má také svoje bolístky,
anebo kdoví, jestli se mi v duchu nesměje.

4. A vítr honí lístky po zemi,
tisíce procvakanejch mrzáčků,
a tlustej tramvaják si dlaněmi
zahřívá mlíko, který hltá přímo ze sáčku.

R:

Na rozkaz krále

Asonance

1. **Ami** **C G** **F** **C G**
Mám se bít na rozkaz krále, život svůj mám za něj dá - t
Ami **C G** **F**
a žít v nejistotě stálé, v řadách vojska pevně stát,
C **G** **F** **C G**
v řadách anglické armády mám si na vojáka hrát,
Ami **C G** **F** **Ami**
v téhle nesmyslné válce jedním z hrdinů se stát.

2. Skotské kopce jsou mou láskou, mým jediným královstvím,
proč ti musím sbohem dávat, proč to všechno opouštím,
mám-li bojovat za lásku, za své děti a svůj dům,
pak i život svůj dám v sázku, ne však za anglický trůn.

3. Z dálky rachot bubnů sílí, naše loučení je blíž,
i když říkám, že se vrátím, nevrátím se, ty to víš,
v poli stojí řada křížů, i ten svůj tam vidím stát,
ze tvých očí slzy stírám, neplač, lásko, mám tě rád.

4. =1.

Na sever

M. Špalek, O. Váňa

1. **G** **Emi** **D** **G**
No tak mi zatancuj ať náladu mám
G **Emi** **D** **G**
A dej mi celou noc já nechci bejt sám
Emi **D** **G**
Hlavní je neuhnout dobře zvolit svůj směr
Emi **D** **G**
A teď musím holka jít až tam na sever.
2. **G** **G** **D** **G**
Cestu znám a neměním směr
Emi **D** **G**
Dojdu k řece plný ryb až tam na sever
3. Procházím krajinou a lidi mě zvou
Čím těžší víno lehčí holky tu sou
Jedna z nich povídá dokud dávám tak ber
Já jí jenom políbil a šel na sever
4. Cestu znám. . .
5. Mám nohy bolavý už nechtěj se hnout
Tou temnou vodou nechám tělo svý plout
Zakončím s noblesou ze všech poslední den
Kam mě vlny donesou tam vsákne mě zem
6. Cestu znám. . .
7. **D**
Ta cesta byla rovná místy rozbitá
C
Číše vína plná jindy celá vylitá
D
Už nevrátím se zpátky ubejvá mi sil
C **D**
Tak řekněte jí prosím že sem tady byl
8. Cestu znám. . .

Než zazvoní hrana (*Before The Bell Tolls*)

Druhá tráva

capo 3 – Gmi

1. **Emi C H7**
Povídá mi ta moje, prej: „Dej si bacha!“
Emi C H7
a narovná si pásek z hadiny,
D Ami C Fmi
jestli prej se někdy dotknu nákejš bab,
Emi H7
hubu že mi rozvalí,
Emi C H7
a za pár minut nato zvoní brácha
Emi C H7
a za ním náký vzdušný holčiny
D Ami C Fmi
a říká: když s ním nevobjedu, nejsem chlap,
Emi H7
těhle vosum Mařen z Magdaly.
- R: **G D Ami Emi**
Ale já přece nejsem jenom tak nákej „dej sem“,
G D Ami G D C Emi
ale já přece nejsem jenom tak nákej ostrov.
2. Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí,
tančí a strop je houští kastanět,
a přitom tiše šeptá poklopec
tu velikou lež jako věž,
jen se směju, ale stejně mi to vadí,
a ptám se: „Matko, kolik je mi vlastně let?“
Říká právem: ”No, to už není moje věc,
oblíkni se, nastydneš.”

R:

- *: **Ami F E**
Mám rád každýho a milován jsem všemi
Ami F E
a s vojskem sobě rovných překročím
G Dmi
všechny meze, všechny zákony a cíle,
Ami E
všechno dobrý, všechno zlý si ochočím.

- *: Ať zvoní zvony na nahatý zemi,
ať světlo mety perou do očí,
ať každéj ví, že přišla moje chvíle,
ať to každéj ví a chystá obročí.
3. Sólo: C G Dmi Ami C G Dmi Ami
4. Slyším: někde snad se stala chyba,
někdo zalhal, někdo zapomněl či spal,
bylo horko, nebo možná velkej mráz,
a někdo ukrad' peřinu,
víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba,
a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal,
bude ráno a ty říkáš: „Dej mi čas,“
a já nemám ani vteřinu.

R:

- R: + jenom tak **Ami Emi**
nákej ostrov ...

Nimrod Fábera

Kabát

- Ami** **H**
1. Lojza je dobrej chlap
Dmi **Ami**
kterej má svou ženu rád.
Ami **H**
Ona prachama je posedlá
Dmi **Ami**
Lojza musí pracovat.
Ami **C**
Saze do očí jdou
B^b
žene mašinu svou
F **Ami**
a doufá, že ho čeká.
2. Jenže nimrod Fábera
v hlavě nosí jízdní řád.
Lautr nic si nedělá
z toho, že má metr šedesát.
Lojza na cestách
ona je v posteli
krvavej příběh začíná.
3. Byl vám únor druhej den
zima až to zabolí.
Lojza měl dlouhej tejden
jenže zamrzlo mu soukolí.
Vrací se domů tmou
najde tam ženu svou
a nimrod Fábera se na ni zmítá.
4. Lojza stojí ve dveřích
v ruce hasák v očích běs.
Jednou, dvakrát udeří
vražda, hrůza, smrt a děs.
Ženu daj do rance
zajdou si na pivo
a nebo na kance s Fáberou

Nosorožec

Karel Plíhal

- Ami** **Dmi** **Ami**
1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
Dmi **Ami** **D[#]dim** **E7**
originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
Ami **Dmi** **Ami**
Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
Dmi **Ami** **E7** **Ami**
pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
Dmi **Ami** **E7** **Ami**
Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
Dmi **Ami** **D[#]dim** **E7**
při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
Ami **Dmi** **Ami**
Vznikly větší potíže, když Božena v neglizé,
Dmi **Ami** **D[#]dim(E7)** **E7(Ami)**
když Božena v neglizé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla: padej, sbohem,
zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
Co nevidím – souseda, jak táhne domů medvěda,
originál medvěda, tuším značky grizzly.
Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.
- Ami** **Dmi** **Ami**
3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a s medvědem,
Dmi **Ami** **E7** **Ami**
nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Nové Skotsko

Asonance

1. Slunce k západu tvář svou naklání,
ve větvích i ptáci už půjdou spát,
všechny zvony na kopcích teď zvoní klekání,
jenom nám nadešla chvíle na cestu se - dát.
- R: Tak jen dál, kde Nové Skotsko svůj břeh prostírá,
kde se skály do mraků zvedají,
tam za mořem nová zem nový život otvírá
a pro vyhnance je poslední nadě - jí.
2. Opustil jsem svůj dům i svou rodnou zem,
sbohem přátelům jsem musel dát,
otce svého i matku jsem doma zanechal,
i svoji něžnou dívku, co jsem měl tolik rád.
- R:
3. Já měl jsem dva bratry, už našli svůj klid,
na prsou teď ruce mají zkřížené,
tak jsem zůstal jen já – ubohý námořník,
a nikdo není, kdo by vzpomněl jméno mé.
- R:
4. Zase bubny už zní, další den začíná,
námořníky nic dobrého nečeká,
jenom dál, jen dál po vlnách šedivých,
vždyť už svítat začíná a cesta je daleká.

R:

Nový den

Klíč

1. Já z dálky slyším zvony znít,
v jejich srdcích pulsuje krev,
vím, jak bývá těžké objevit
zlaté zrno v moři plev.
2. Mí andělé jsou hladoví
stejně tak, jako já,
marně čekám, kdo mi odpoví,
proč se život těžký zdá.
3. Jako socha, kámen bez jména
musím tady stát,
můj výkřik vrátí ozvěna
a ze zdí vane chlad.
- R: Tak pojd' volat jako já, mluvit jako já,
pojd' zpívat jako já, ať nápěv křídla má.
4. Každý z nás už dlouho hledá brod
řekou všedních dnů,
stále slyším stejný doprovod,
slyším pláč a štěkot psů.
5. Mokrou dlaní smyju z okna prach,
kdo ví, odkud přiletěl k nám,
začne nový den a zmizí strach,
vidím to, co vidět mám.
- R:
6. =1.

Námořnická

Karel Plíhal

1. **D** **G**
 Maličký námořník v krabičce od mýdla
D **A7** **D**
 vydal se napříč vanou,
G
 bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
D **A7** **D**
 pluje za krásnou Janou.
F#mi7 Hmi7 F#mi7 Hmi7
 R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
E **A7**
 lákají odvážné kluky,
D **G**
 snad právě na něho štěstí se usměje,
D **A7** **D**
 cíl má už na dosah ruky.
2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
 zpocený tričko si svlíká,
 moře je neklidný, Jana je nasydlá,
 kašle a loďkou to smýká.
- R:
3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
 polyká mýdlovou pěnu,
 loďka se potápí, v takovémto počasí
 je těžké dobývat ženu.
- R: Za modrým obzorem dva mysy naděje
 čekají na další kluky,
 maličký námořník i študák z koleje
 mají cíl na dosah ruky.

Ohroženéj druh

Kabát

1. **G** **D** **F** **C**
 Toulám se ulicí a ranní dlažba studí
G **D** **F** **C**
 Někdy si připadám jak ohroženéj druh
G **D** **F** **C**
 Poslední dobou noční pitky trochu nudí
D
 Svítá dřív a těžkej je vzduch
2. Sundej si šaty nečekej čas rychle letí
 Cítíš jak z nebe padá na hlavy nám sůl
 To pánbůh pláče pro svý opuštěný děti
 Všeho moc a stejně jen půl
3. **G** **F** **C**
 Tak radši udělej mi to co mám rád
D
 Co se mi líbí
 Udělej mi to co mám rád
 Ted' najednou
G **F** **C**
 A já ti slíbím že už nikdy s jinou nebudu spát
4. Vedle mě ležíš postel saje zbytek vína
 Na stropě bizon kterej časem opadá
 Stačilo říct že si zvláštní trochu jiná
 Hloupý kecy a tak se mi zdá
5. Tak radši...
6. Na skále stojím jako blázen v teplém dešti
 A chtěl bych zpátky všechny rány co sem dal
 Málo se bojím stačí krok a můžu letět
 Někam pryč a ještě kus dál

Omnia vincit Amor

Klíč

F C Dmi Ami Bb C Dmi
F C Dmi Ami Bb C Dmi
Dmi C Dmi

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,

F C F
přisedl k nám a lokálem zní

Gmi Dmi C
pozdrav jak svaté přikázání:

Dmi C Dmi
omnia vincit Amor.

2. 'Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor.'

F C Dmi
R: Zlaták pálí, nesleví nic,
F C F
štěstí v lásce znamená víc,
Gmi F C A7
všechny pány ať vezme d'as!
Dmi C Dmi
Omnia vincit Amor.

3. 'Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor.'

R:

5. 'Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: 'Pochopíš sám
omnia vincit Amor – všechno přemáhá láska.'

R:

6. 'Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...'

Osmá barva duhy

Jarek Nohavica

- Ami Dmi Ami Dmi**
1. Chladná jsou dubnová rána,
Ami Dmi C E7
ze slunce je vidět jenom kousek,
Ami Dmi Ami Dmi
ve flašce od Cinzana
Ami G Ami
úhoří, úhoří třou se.
Dmi Ami F Dmi E7
R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
Dmi Ami E7 Ami
zůstali jsme sami – já a já.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
Dmi E7 Ami
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
2. jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
Dmi E7 Ami
a našel vody, vody, vody, vody, vody habaděj.
3. Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.
R:
4. Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:
R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami – já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraději,
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
a nacházíme vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody,
vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

Ossian

Druhá tráva

- Ami D Ami**
1. V starodávném světě, kdesi u podmořských bran
D Ami
jednoho dne zmizel slavný vladař Ossian,
D Ami
v zemi zlatých hřebců, věčných žen a temných slastí
D Ami
s dcerou krále moří, s bohy čtyř světových stran.
C G C
R: Hej, ty dávná noci, dávná matko Atlantid,
G D
není dnes v mé moci s tebou z jedné studně pít.
2. Tři sta let tam tančil, život plný epitet,
a když se vrátil na Zem, když si vybral její střed,
celá Země ztěžkla, všichni císařové zběhli,
ani on už nebyl Ossian, jen osamělý kmet.
R:
3. Ty si myslíš, že jsem přítel, tvoje skála, milý host,
ale možná, že ti pomáhám sám sobě pro radost,
zrovna včera jsem si koupil nové boty a plášť z kůže,
flakon drahé vůně, tobě nic a psovi kost.
R: Hej, genie loci, dávný pane z Tir nan Gwydd,
to já za dnešní noci budu z vaší studně pít.

Osud

Jarek Nohavica

- Ami C**
1. Papoušek arara zobákem z krabičky
G
vytáh' mi před léty na pouti los,
Ami Adim
stálo tam: čeká tě kytara, sláva a písničky,
E
smůla a rozbitý nos.
2. Řek' jsem mu: máš krásné peří, papoušku-hlupáčku,
poutový čaroději,
ale kdo by dnes věřil osudům za kačku,
poukázkám na naději.
Ami C G
R: Osud se nepíše přes kopírák,
C G Ami E
osud se na pouti nevybírání,
Ami C G
osud je malůvka na lemu talíře,
Ami E Ami
vystydla polévka zchudlého malíře, malíře, hm.
3. V zahradě za domem trnul jsem v úžasu,
když potom jednoho dne
spatřil jsem Salome s lilií u pasu,
jak ke mně pomalu jde.
4. Mé srdce spálila kopřiva, že něco nesmí se,
i když by mělo se díť,
pohřbený zaživa, pak s hlavou na míse,
bylo mi od toho dne těžko žít.
R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je malůvka, vítr ji pomačkává,
pečená brambora zmoklého pasáčka, pasáčka, hm.
5. S rukama nad hlavou, sám sobě rukojmím,
bojácný o vlastní strach,
procházel Ostravou trhovec odbojný,
já mu šlapal po patách.

6. Prodával zeli a kedlubny, nohy nás bolely,
zvolna se rozpadal šat,
on tloukl na bubny a já na činely,
tak jsem se naučil hrát.
- R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je ikona visící v kostele,
knoflíky po kapsách dobrého přítele, přítele, hm.
7. Salome, vrať se mi, volal jsem do noci
květnaté přívaly vět,
jsem nemocen písněmi, není mi pomoci,
horečka bortí můj svět.
8. K bytu mi přichází nožíři, cákance na botách,
na zádech plátěný vak,
hraju jen na čtyři akordy života, už jen tak-tak,
už jen tak-tak.
- R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je malůvka hebká jak oblaka,
šaškovská čepice zchudlého zpěváka, zpěváka, hm.
9. Končí se dostihy smutku a radosti,
sázky se vyplácejí,
napsal jsem do knihy přání a stížností
o svojí beznaději.
10. Žokej se pousmál, ukázal na koně:
Plemenný arabský chov.
Koni jsem cukřík dal, pak k senu přivoněl
a zazpíval beze slov:
- R: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je malůvka, tisíc let nepřechká,
balónek vnoučete, hůlčička stařečka, stařečka, hm.

Pavilon č. 5 Jarek Nohavica

R: Cha cha cha
Dmi F C7 F C A7 Dmi A Dmi

1. Dostal jsem papíry na hla - vu, žiju v ústa - vu, kde se léčí
rozum,
Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi A
dělám si, co se mi zalí - bí, mám pevné ali - bi, lékařskou
A Dmi
diagnózu.
F C
V erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
F A7
denně pět oxazepamů a čtyři skotský stříky,
Gmi7 A7 Dmi
na zahradě okopávám len a nemůžu ven.
A
Včera jsem měl kázání v Betlémské kapli,
Dmi A
nadával jsem na pány, nežli mě chňapli,
F C C7
zapálili hranici u mojí postele,
F A
na naší světnici bývá často vesele,
Dmi A Dmi A Dmi A
pavilon číslo pět, pavilon číslo pět, to je můj celej
Dmi A Dmi
svět.

- R:
2. V neděli disciplína poleví, přichází návštěvy ve vší slávě,
příbuzní hledí na mě zkoumavě, zda mám máslo na hlavě
anebo máslo v hlavě.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
dostanu štangli salámu a tři krabičky Viki
a jsem velice spokojen, že s nima nemusím ven.
Zalezu na klozet, mušle je trůnem,
a jsem od A do Z Giordanem Brunem,
netřeba odvolat vyřčené názory,
v nejhorším sestra zavolá nějaký doktory
a dají mi meprobat, dají mi meprobat, dají mi
meprobat.

R:

3. Devět – to je čas velké vizity, stojím jak přibitý u pelesti,
primář nás vesele pozdraví, poptá se na zdraví a přeje hodně
štěstí.
A já v erárním pyžamu, co sahá na kotníky,
do kávy si nalámu tři rohlíky
a z okna koukám se ven a někdy taky pleju len.
Když si chci spravit náladu, neb' je mi nevrlo,
rozložím svoji armádu u města Waterloo
a lumpa Anglána zničí má dělostřelba,
bitva je vyhrána, ať žije ostrov Elba,
ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba, ať žije ostrov Elba.

R:

4. Dostal jsem papíry na hlavu, žiju v ústavu, kde se léčí rozum,
dělám si, co se mi zalíbí, mám alibi, dementní diagnózu.

Pes Karel Plíhal

1. Krásně spí, aniž to ví,
Gmaj7 A96 D6
můj velikej huňá - tej černej pes,
má svůj sen, báječne sen,
Gmaj7 A96 D6
voňavej, libo - vej, čerstvej sen.
Bbmaj7 Fmaj7
R: Francouzskou polívkou zaháním hlad,
Bbmaj7 Fmaj7
včera jsem s Růženou prohýřil plat,
Dmi G Dmi G
kdoví, s kým Růža se opíjí dnes,
F A D6
zas mi zůstal jen hlad a ten pes.
 2. =1.
 3. =1.
- R:
4. Krásnej pes, báječne sen,
voňavej, libovej, čerstvej pes ...

Petěrburg Jarek Nohavica

1. **Ami** **F** **E** **Ami**
Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,
F **E**
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu
Ami
dal.
- R: **C** **Dmi** **E**
[: Lásku moji kníže Igor si bere,
F **D#dim** **H7** **E**
nad sklenkou vodky hrají si s revolverem,
Ami **F** **E** **Ami**
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral./
2. Nad obzorem letí ptáci slepi v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.
- R: [: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :]

Pochod marodů Jarek Nohavica

1. **Ami** **C** **G** **F** **Ami**
Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
C **G** **F** **Ami**
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Dmi **F** **Ami** **Dmi** **F** **E**
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami **C** **G** **F** **Ami**
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.
- R: **Ami** **C** **G** **C**
Cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Dmi **Ami** **E** **Ami**
tuberkulóza – jó, to je naše!
C **G** **C**
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Dmi **Ami** **E** **Ami**
paradentóza, no to je paráda!
Dmi **Ami** **G** **C**
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Dmi **Ami** **E** **Ami**
žijem vesele, - juchuchuchuchu!
3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
medici vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.
- R: Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivická záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Pohoda Kabát

1. předehra:
F#mi **C#mi**
2. Vezmu tě má milá milá rovnou k nám.
F#mi **C#mi**
Kolem louky, lesy, hejna vran
F#mi **E** **H**
Všude samá kráva, samej vůl
3. Máme kino máme hospodu
V obci všeobecnou pohodu
Máme hujer, žito, chléb i sůl
D **A**
R: Když se u nás chlapi poperou
E **Hmi**
tak jenom nožem a nebo sekerou
D **A** **Hmi**
V zimě tam dlouhý noci jsou a tuhej mráz
D **A**
Jak jsou naše cesty zavátý,
E **Hmi**
tak vezmem vidle a nebo lopaty
D **A** **Hmi**
když něco nejde, co na tom sejde, my máme čas
4. Chlapi někdy trochu prudký jsou
Holky s motykama tancujou
S ranní rosou táhnou do polí
5. Nikdo se tam nikam nežene
Máme traktory a ne že ne
Až to spatříš, ledy povolí
- R:
6. Hoří les a hoří rodnej dům
Hoří velkostatek sousedům
To je smůla, drahá podívej
7. Hasiči to stejně přejedou
Hlavně si moc dobře nevedou
Schovej sirky, ať je neviděj
- R:

Pohár a kalich Klíč

1. **Emi** **D** **D** **Emi**
Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
D **G** **D** **G**
pohled'te, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
D **Emi**
za chvíli zbyde tam popel a tráva,
D **Emi**
nás čeká vítězství, bohatství, sláva.
2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]
- R: **Ami** **D** **G**
Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami **D** **H7**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál,
Ami **G** **Emi** **H7** **Emi**
hm ... ,
3. **D** **Emi** **D** **Emi**
Zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla.
4. 'Modli se, pracuj a poslouchej,' kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávát všem věcem ta pravá jména. :]
5. Do ticha zazněla přísaha – ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská.
- R: **Ami** **D** **G**
Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
Ami **D** **H7**
odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál:
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

Prodavač slonů

Karel Plíhal

1. **C** Všichni básní o chatě, o královský výplatě,
Ami **Dmi** **G** **C**
o Muchovým plakátě, já mám jiné sklony,
Dmi **G** **C**
všichni prahnou po sexu a po známých v Tuzexu,
Ami **Dmi** **G** **C**
já bych chtěl ve Zverimexu prodávati slony.
Ami **Emi** **Ami** **G**
Malinký i veliký, z Indie i z Afriky,
Ami **Emi** **D7** **G**
pro národní podniky i pro drobné chovatele.
2. Přijímal bych nabídky, pil koňak místo desítky,
v kapsách nosil vizitky „Česká sloní farma“,
kdyby si jich adresát nechal poslat padesát,
já bych mu k nim milerád přidal křečka zdarma.
Za hotové i na splátky, slon do každé zahrádky,
pro fajnové zájemce přidám trochu porcelánu.

Proměny

Čechomor

1. **Ami** **G** **C**
Darmo sa ty trápíš můj milý synečku
Dmi **Ami**
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
G **C** **G** **C** **Dmi** **E** **Ami**
A já tvoja ne - bu - du ani jednu hodinu
2. Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
3. A já sa udělám malú veverěčku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
4. A já chovám doma takú sekéřečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
5. A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu preč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
6. A já chovám doma takovú udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá
7. [: Ami F C F C G :]
8. A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
9. A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
10. A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
11. A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

Provazochodecká
Karel Plíhal

1. **Emi** **E** **Ami**
Jdu po napjatým laně, co mizí kdesi ve tmě,
H7 **C** **Ami** **H7**
je to se mnou vážný, jsou to děsná muka,
Emi **E** **Ami**
potí se mi dlaně, pane Bože, veď mě,
H7 **C** **H7** **Emi**
[: kde je anděl strážný, kde je jeho ruka? :]
2. Tisíc lesklých očí kouká na mě z hloubky
tak, jak se kouká dítě do výkladní skříně,
hlava se mi točí a strach má ostrý zoubky,
[: a kdosi sundal síť kvůli větší psině. :]
3. Srdce sebou háže jako zajíc v pytli,
kdo si o ně řekne, kdo z vás si je koupí
za dvě něžné paže, které by mě chytly,
[: až noha se mi smekne a dav se rozestoupí ... :]

Píseň, co mě učil listopad
Wabi Daněk

1. **C** **F** **C** **F**
Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
C **Ami** **Dmi** **G7**
málokdy si nechám něco zdát,
F **C** **Ami** **F**
doma nemám stání už od jarního tání,
B^b **C**
cítím, že se blíží listopad.
- R: **B^b** **F** **C**
Listopadový písň od léta už slýchám,
Dmi **F** **C**
vítr ledový - přinesl je k nám,
B^b **F** **C**
tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,
Dmi **F** **C**
listopadový - písni naslouchám.
2. Chvilí stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.
- R:
3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

Pískající cikán

Spirituál kvintet

1. **G** **Ami** **G** **Ami** **G** **Ami** **Hmi** **Ami**
Dívka loudá se vinicí, - tam, kde zídka je nízk - á,
G **Ami** **Hmi** **C** **G** **C**
tam, kde stráž končí voní - cí, si písničku někdo
G **C** **D**
pí - sk - á.
2. Ohlédne se a „propána!“, v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.
3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
„ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská.“
5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
„kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská.“
6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Rehradice

AG Flek

1. **Dmi** **C** **F**
A te Rehradice na pěkný rovině,
G **Ami** **Dmi** **G7** **C**
teče tam voděnka dole po dědi - ně,
Gmi **Ami** **Dmi**
je pěk - ná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,
pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
tak smutně, žalostně.
3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
4. =1.

Rio Grande (Ta co tančí s vlkem)

Kabát

- R: **G**
Tam u řeky Rio Grande
C
Já měl se svou milou rande
G
Že du pozdě ale přece
D
Hejno supů dosvědčí
G
Takhle skončila má Mary
C
A mý nablejskaný kvéry
G
Vystřílejš vám naposledy
D **G**
Příběh lásky největší
G **G7** **C**
1. To sem tenkrát pásl hejno skotu
G **D**
Když pojednou proud řeky vola vzal
G **G7** **C**
Ze břehu se smála parta Skotů
G **D** **G**
Jeden jak druhý na dudy hrál
2. Mary byla holka tuze krásná
Milovat mě chtěla víc a víc
Noc to byla úžasná a jasná
Víly vyly s vlky na měsíc
- R:
3. Když umíral její starej táta
Že prej ty svý kalhoty jí dá
Mary z toho byla celá špatná
Řekla že je nikdy nesundá
4. A že byly z pravý hadí kůže
Já první kovboj co jí za to stál
Každej z vás pak domyslet si může
Já necejtil jen lásku když jsem jí miloval
A **D** **A** **E**
- R: Tam u řeky Rio Grande ...

Karel Plíhal

1. **F** Než vítr dostrká k **C** útesu tu její legrační **F** bárku **C E**
Ami a Pánbu si ve svém **G C F** notesu **Emi** udělá **Ami** jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce, že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští, sedí šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští.

R:

Žalman

Ami G Ami G
Každy ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhu.

1. Poznal Moravěnkou krásnou
 Ami G C
 a ví - něčko ze zlata,
 G F C
 v Čechách slávu muzikantů
 Ami Emi Ami
 umaz - anou - od bláta.

R:

2. Toužil najít studánecku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánecka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

R: + [: **Ami** **Emi** **Ami**
před sebou sta sáhů ... :]

Nedvědi

Ami hlava třestí, asi tě mám rád, Dmi

Ami studenou sprchu měl bych si dát. **Dmi**

C7 dala sis ji do vlasů, kde **F** hladívám tě já, **A7**

Ami Dmi
že nebe modrý ještě smysl má.

R:

Salome

Karel Kryl

1. **Ami** **C**
Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G
plamen i červánek, ďábel i beránek,
E
cukr i sůl,
Ami **C**
u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
G
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
E
království půl.

Ami E Ami
R: Salo - me, noc už je na sklonku,
C
Salome, podobnas' úponku,
G
podobna kytáře pro svého vladaře,
E
Salome, tančíš.

R: Salome, stáli už Křtitele,
Salome, usměj se vesele,
točíš se ve víru, ústa jak upíru

Ami C F E Ami C E

krví ti planou, Salome, la la la ...

2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
pokojně mohu žít, všeho lze použít
pro dobrý stát,
možná ho napadlo prastaré říkadlo:
dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
nemá se štkát.

R: Salome, netanči, nechceš-li,
Salome, hosté už odešli,
jenom roj komárů dopíjí z pohárů
krůpěje vína.

R: Salome, trochu jsi pobledla,
Salome, v koutku jsi usedla,
víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,

Ami E Ami C G E Ami
Salome! Pláčeš ...? La la la ...

Sedmnáct dnů

Wabi Ryvola

Emi Ami

1. Jak zavoláš,

Emi

když ti dávno v hrdle vyschnul hlas

H7

tvůj krk je připravenej na provaz,

Emi Ami Emi

ktorej se houpá blíž a blíž.

Ami

Kam zavoláš,

Emi

když tvoje oči vidí pustinu,

H7

nejradši lehnul bysis do stínu

Emi Ami Emi

jenom kdyby tu nákej byl.

E7

Ami

R: Sedmnáct dnů máš v patách ostrý hochy z patroly,

D7

G

noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli.

H7

C

V hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít,

H7

Emi Ami Emi

máš asi strach, jseš ale chlap a desperát.

2. Jezdci jsou blíž,

pustinou jenom dusot kopyt zní,

ubal si cigaretu poslední,

než zazní obávané hlas.

Hands up old boy,

bouchačku uchop rukou za hlaveň,

ať šerif ví, ze máš furt úroveň,

že v očích ještě ocel máš.

R: Kdo prohrát zná, i když měl předtím v očích temný strach,

ten právo má, aby řek šerif o něm: Byl to chlap.

Tak naposled pohled' na slunce smutným úsměvem,

život je boj a tys ho předčasně prohrál.

Self Portrait

Blackmore's Night

- Am** **F** **G** **Am**
 Paint me a picture and hang it on the wall
Am **F** **G** **Am**
 Colour is darkly, the lines will start to crawl
F **G** **Am**
 Down... down... down...
F **G** **Am**
 Spin me around and around
Dm **Am** **Am** **F** **G**
 Draw me away to the night from the day, leave not a trace
Am
 to be found...
F **Am**
 Down... down...
G **Am** **G** **F** **E**
 Nothing is real but the way that I feel and I feel like going
Am **G** **F** **G** **Am** **G** **F** **E**
 Down, down, down, down, down, down, down,
Am **G** **F** **G** **Am**
 down, down, down, down, down
Am **F** **G** **Am**
 Paint me a picture of eyes that never see
Am **F** **G** **Am**
 Flashes of lightning that burn for only me...
F **G** **Am** **F** **G** **Am**
 Hey, hey, hey – there's only the devil to pay...
Dm **Am** **Am**
 I'm ready to go, pull me down from below
F **G** **Am**
 Give me a place I can lay
F **Am** **G**
 Hey, hey – nothing is real but the way that I feel and I
Am **G** **F** **G**
 feel like going
Am **G** **F** **G** **Am** **G** **F** **E**
 Down, down, down, down, down, down, down,
Am **G** **F** **G** **Am**
 down, down, down, down, down...
G **Am** **G** **F** **G**
 Nothing is real but the way that I feel and I feel like going
G **Am** **G** **F** **G**
 Nothing is real but the way that I feel and I feel like going

Am **G** **F** **G** **Am** **G** **F** **E**
 Down, down, down, down, down, down, down,
Am **G** **F** **G** **Am**
 down, down, down, down, down...

Señore (Señor ? Tales of Yankee Power)

Druhá tráva

1. **Dmi** **Ami** **B^b** **F**
Señor, señor, víte vůbec, kam to jede, je to Arizona nebo
Dmi
Armagedon,
C **B^b** **Gmi**
vždyť tady jsem už byl, to je snad fór. Mám pravdu, nebo
Dmi
magořím, señor.
2. Señor, señor, nevíte prosím, kde se skrývá kolik hodin, kolik
dní nám ještě zbývá,
kdy z nás vůbec stáhnou tenhle flór a bude nám tu líp než tam
señor.
- R: **F** **Ami** **B^b**
Do korby bušil vítr, až se třásla mříž a na krku jí visel,
Dmi
litinovej kříž
F **Ami** **B^b**
pořád vidím prázdný náměstí a i ten den jak mě objímá a
Dmi
šeptá mi, nezapomeň.
3. Señor, señor, už zas vidím ten modro bílý auták a cítím ocas
draka
tohle napětí mě ničí jako mor, kdo mi tady pomůže señor.
- R: **F** **Ami** **B^b**
Klečel jsem tam nahej, jako idiot, jako v magnetickém poli
Dmi
neschopnej se hnout
F **Ami**
a cikán blýskl prstenem, řek máš dost, tohle
B^b **Dmi**
se ti hochu nezdá to je skutečnost.
4. Señor, señor, srdce mají prázdný, jako snopy dejte mi pár
minut, než se vzchopím,
než zas v sobě najdu nákej vzdor tak jed'te, jestli můžete,
señor.
5. Señor, señor, radši odpojíme tyhle dráty, odvalíme všechny
tyhle pláty
tohle místo ve mně dusí každej pór, tak na co kruci čekáme,
señor.

Signály

Nedvědi

1. **C** **E7** **F**
Cesty jsou blátem posedlý, vzduch jarní vůní zavoní
C
z kouřovejch signálů
E7 **F**
a bílý stopy ve skalách umyje slunce jako prach
C
na cestách tuláků.
- R: **C** **C7** **F** **C**
Zas bude teplej vítr vát a slunce skály kempu hrát,
E7
tak ahoj, slunce, vítej k nám,
F **C**
písničku první tobě dám a budu hrát.
2. V noci je ještě trochu chlad a rána nedočkavý snad,
no, já mám čas,
stejně se zimě krátí dech, pod stromy narůstá už mech
a já mám čas.
- R:

Slavíci z Madridu

Matuška

1. **Ami** **E** **Ami**
Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
 E **Ami**
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
 E **Ami**
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
 E **Ami**
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

- R: **Dmi** **Ami**
Žízeň je veliká, život mi utíká,
 E **Ami A7**
nechte mě příjemně snít,
 Dmi **Ami**
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
 E **Ami A7**
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Slečna Závist **Uriah Heep (Lady In Black)**

Ami

1. Ta dívka u oltáře,
co pohled tvůj teď váže,

G

skrýt závist zkouší

Ami

za vlastním bohatstvím.

2. Má krásu moc i slávu,
přesto vidíš, že se trápí,
když tvář zakrývá jí závoj
tkanej z černejch pavučin.

R: Á... Á...

3. Proč přišla takhle zrána
a co si žádá u pána,
že svíčku drží v dlaních,
tiše obchod nabízí.

4. Bože vyslyš moje přání,
jak neřekneš svý „ano“ mi,
tak ďáblu ruku podám,
když mi pomoc přislíbí.

R:

5. No jen řekni, dám ti to, co chceš,
já věřím, ty to dokážeš,
slib krví potvrdím,
jen dej, ať nikdo nemá víc.

6. Mě pálí, když je kdokoliv
s víc štěstím, se vším cokoliv,
co zrovna nemám já,
radši, ať sama nemám nic.

R:

7. Ted' otáčí se s nevolí,
jak ďáblu podpis zabolí,
už do rysů jí kreslí
vrásky z duše šedivý

8. Pak konečně k nám promluví,
skřek havraní tu zakrouží
a mezi námi hledá,
svoji oběť vybírá.

9. Když ne mě, radši nikomu
a slova nejsou k ničemu,
to slečna závist vstoupila
zas do někoho z nás.

R:

Slunovrat **Brontosauři**

- Ami** **C** **G** **Dmi** **Ami**
1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,
C **Ami** **Emi**
paseky osvítlí zář z borovejch klád zapálených.

- Ami** **C** **G** **Dmi**
R: Šešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí,
Ami **Emi** **Ami**
jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.

2. Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky,
boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat jsi chtěl.

R:

3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp opuštěnej.

R:

Sopka

Karel Plíhal

1. **Ami** **G** **Ami**
V každém je sopka, zdánlivě spící,
 C **Dmi Ami E**
před níž jsme zcela bezmocní,
 Ami **G** **Ami**
občas nám doutná pod čepicí,
 C **Dmi Ami E Ami**
to se jen vrtí ze - spaní.
2. Ale pak náhle u ranní kávy
 či večer v baru u sklenky
 začne se čertit, jen místo lávy
 vychrlí divné myšlenky.
3. Myšlenka – myška, hladová věčně,
 zábrany lehce přehryže,
 utečeš z domu k pohledný slečně,
 toužíš po stavu beztlíže.
4. A sopka se činí a tělo se chvěje
 jak země kdesi pod Etnou,
 oči se lesknou a slečna se směje,
 dokud se ústa nestřetnou.
5. Nejmenší z všedních přírodních dramat,
 a jak nám dává do těla,
 a budem se trápit a budeme klamat
 a zbyde z nás trocha popela.

Stará Lou

Kabát

1. **F#mi** **E** **A**
Já línej Bob a stará Lou
C# **F#mi**
se táhnem po kraji
E **A**
už tolik let a tolik dnů
C# **F#mi**
na turné po ráji
E **A**
My z horskejch bystřin budem pít
C# **F#mi**
a pod hvězdama spát
E **A**
mám rád ten vlídnej ranní klid
C# **Hmi**
to kolikrát když noční můry padnou
C#
a opilci si lížou rány
D **A**
R: Nad obzorem svítá
E **D**
a je to za náma a naše stará Lou
A **E**
ten lektvar míchá a pak ho podává
a nám se nechce spát
F#mi **E** **A**
2. Já línej Bob a stará Lou
C# **F#mi**
ta parta podivná
E **A**
jsme lovci zatoulanejch snů
C# **Hmi**
a po cestách co bůhví kde až končí
C#
se vláčíme a nad obzorem
R: Nad obzorem ...

3. **F#mi** **E** **A**
Někdo si jen tak trochu dal
C# **F#mi**
jinej na to hrál
E **A**
a rohatej se pousmál
C#
spokojen, že zaťal dráp
R: Nad obzorem ...

Starý muž

Jarek Nohavica

1. **G** **Hmi** **Emi**
Až budu starým mužem, budu staré knihy číst

C **D**
a mladé víno lisovat,

G **Hmi** **Emi**
až budu starým mužem, budu si konečně jist

C **D**
tím, koho chci milovat,

G **Hmi**
koupím si pergamen a štětec a tuš

Emi **D**
a jako čínský mudrc sednu na břeh řeky

G **Hmi** **Emi** **C** **D** **G**
a budu starý muž, - starý

Hmi **Emi** **C** **D**
muž.

2. Až budu starým mužem, pořídím si starý byt
a jedno staré rádio,
až budu starým mužem, budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu pozorovat lidi, kam jdou asi,
a budu starý muž, a budu starý muž.

C **C/H**
R: Na_{na} na_{na}...
Ami **C/H** **C** **C/H** **Ami** **C/H** **C** **C/H** **Ami** **C/H** **C** **C/H** **D**

3. Až budu starým mužem, budu černý oblek mít
a šedou vázanku,
až budu starým mužem, budu místo vody pít
lahodné víno ze džbánu,
koupím si pergamen, štětec a tuš
a budu mlčet, jako mlčí ti, kdo vědí už,
starý muž, starý muž.

Svatojánská noc

Mezitím

1. **Emi** **C** **G** **D**
Zněly zvony krajem z dálky, večerem vítr vál,
Emi **C** **G** **D**
voják co se vracel z války u jedný z chalup zaklepal,
Ami **Emi** **Ami**
že nemá kde by v noci hlavu složil a zlatou mincí platí za
H7
svůj dík
G **D** **C** **Emi**
[: a jak do dveří vchází, netuší, života zbývá jenom mžik :]
2. Starý muž a stará paní poslouchají příběh vojákův,
kde bojoval a kde se zranil a že má váček plný zlatáků,
ten váček zlata s sebou nese domů pro starou mámu jako
velkej dík
[: a jak vypráví voják netuší, života zbývá jenom mžik:]
- R: **G** **D** **C** **Emi**
Ref. Je Svatýho Jána a s půlnocí prý otvírá se zem,
G **D** **C** **Emi**
je Svatýho Jána, noc pokladů a kouzel divých žen.
G **D** **Emi** **D**
V tý noci se vzbouzí zloba a pýcha,
Emi **D** **Emi**
osud divný karty míchá.
G **D** **C** **Emi**
Je Svatýho Jána a k půlnoci už zbývá chvíle jen.
3. Mince se ve světle blýská, když starý v krbu přiloží,
ten váček zlata musí získat, jen co ke spánku se uloží,
pak ostrou dýku do srdce mu vnoří, vždyť nikdo přece neví, že
tu byl
[: a jak usíná voják netuší, života zbývá jen pár chvil:]
- R: Je Svatýho Jána ...
4. Na věži už půlnoc troubí, je z lesů slyšet vlčí zpěv.
Dvě postavy tam jámu hloubí, na rukou mají čerstvou krev,
lopotí se svatojánskou nocí, je hotovo, když slunce vychází
[: a jak ráno se končí ta hrůzná noc, k domu soused přichází:]

5. Hej sousede, dobré ráno, povídají lidé někteří,
že dědinou šel včera voják a zamířil k vám do dveří, říkal
tady jeho cesta provždy končí, že je doma, že se vrací k svým,
[: že vás překvapí zářil radostí, z války vrátil se vám syn:]

Tak už mi má holka mává Hoboes

1. 1972
Emi **D** **C** **Emi**
2. Posledních pár minut zbejvá jen,
D **A** **Emi**
máš teplou dlaň, už se stmívá,
D **C** **Emi**
těžký je říct, že se končí den,
D **A** **C** **E**
vlak poslední vagón mí--vá.
G **F** **D**
R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
Emi **C** **A7** **D7**
život jde dál, to se stává, já to vím,
G **F** **D**
tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dá-vá,
Emi
tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
tak jed', jed', jed', tak jed'.
3. Koleje jsou cejchem loučení,
holkám se ve vočích střádá,
smutek je šátek osamění,
co mužskejm na cestu mává.
- R: Tak už mi ...
4. Za zády zůstal mi pláč a smích
do tmy se můj vlak teď rítí
zmizela holka jak loňskej sníh
a světla měst v dálce svítí.
- R: Tak už mi ...

Tanečnice

Robert Křesťan

1. **D A G G**
Převrhla židle jako symbol času
D G D A
v nočním baru a pak holé nic
D A G G
jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů
D G D D
poslední z tanečnic
2. Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani
i ten klobouk mám dnes naposled
dám si ho do týla a koukám na ni
jak šminkou obelhává svět
D A G D G D G D A
R: Jo - se - fíno zatančí mi na rozloučenou
D A G D G D A G D
za tu - hle noc nedopitou a nedokončenou
Hmi A G G D Hmi A G G A
Á-á- - áá - -á - -áá ...
3. Bere si tašku moje balerína
v ní jen klíč a láhev od piva
porovná židle a pak pozhasíná
a potichu se usmívá
4. Otvírám dveře – brzkým rozedněním
se pak rozmařile nechám vést
toho kdo zvítězí nad pokušením
čeká nebe plné jitřních hvězd
- R:
5. Severní vítr metá svoje kouzla
na mém vlnolamu v Tortuze
a do mého nitra právě tiše vklouzla
jedna polonahá iluze
6. Kdesi v mé duši tančí tanečnice
možná odvážněji než bych chtěl
odráží od břehů má plachetnice
a říkejte mi Izmael

R:

Taxík

Karel Plíhal

1. **D D#dim Emi7 Edim**
Jsi už dlouho pryč a nikdo blízký není nablízku,
Hmi F#mi G A
pštros je na tom líp, ten může strčit hlavu do písku,
G A F#mi7 Hmi7
a já ji strčím do okýnka nejbližšího taxíku,
G D G
řeknu: pane taxikáři, dvakrát kolem
A7 D D#dim Emi7 Edim
rovníku.
2. Taxikář se s pochopením a se mnou vrhne do proudu
aut, co trochu připomínají karavanu velbloudů,
budeme se zvolna houpat noční městskou Saharou,
onen pán mi bude třeba líčit trable se starou.
G E7
R: Semeleme všechno možný: ženský, fotbal, politiku,
D D/C# Gmaj7/H D7/A
nic nestojí za nic, ale hlavně, že nám chutná,
G E7
a ve zpětném zrcátku toho erárního žigulíku
A A+
zmizí moje trápení a všechno bude putna.
3. Jsi už dlouho pryč a já se vozím v noci taxíkem
s ukecaným, s užvaněným, ale s prima chlapíkem,
co mi říká při loučení: "Jó, mladej, život je pes,
tak to bude, počkej moment, pět set dvacet káčees."

Telegrafní cesta (Telegraph Road)

Druhá tráva

- F** **Dmi**
1. Jedenkrát dávno šel pustinou muž
C **B♭**
a na pravým místě tam vykácel buš,
C **F** **C**
z klád postavil dům, že měl sílu jak býk,
B♭ **Gmi**
rozoral zem jako válečník.
2. Jenže za ním jdou další, a ti umí víc,
vázaný krovy a zdi z vepřovic,
a do zlatejch polí a bučení krav
po nějaký době zní telegraf.
3. A už je tu kostel, a konečně most,
a železná ruda a zločinnost
a okresní město má okresní soud
B♭ **Dmi**
a ta stará trať jméno Telegraf Road.
4. Těžký jdou časy teď znova a znova,
skončila válka a chystá se nová,
a rozmoklou stezkou, co prošel ten skaut,
B♭ **Gmi** **B♭** **F**
v deseti proudech jdou provazy aut jak dravá řeka.
Gmi
- *: A rádio hlásí, že v noci byl mráz,
F
lidi jdou z práce a nemají čas,
C **Ami** **Dmi**
jenže vlak domů má velký zpoždění.
5. Už nemůžu dělat, co kde bych kdy chtěl,
třeba v pralesích kácet, to bohužel,
můžu jen sklízet, co zasil jsem sám,
a zaplatit všechno, co komu kde mám.
6. Ti šedaví ptáci na drátech z mědi
vo tomhleto kódu už ledacos vědí,
ti můžou letět a zapomenout
B♭ **Dmi**
na celej řád týhle Telegraf Road.

7. Víš, že bývaly časy, kdy bylo to zlý,
že spali jsme v dešti a promrzlí,
teď, když mi říkáš: tak vem si, co chceš,
moc dobře cítím, že už je to lež.
8. Tak důvěřuj ve mě, dej kočímu bič,
já vezmu tě s sebou a odvedu pryč
B♭ **C** **F** **C** **B♭**
ode všech temnot a vysokejch zdí,
C **F** **C** **B♭**
od všeho strachu, co v ulicích spí,
C **F** **C** **B♭**
já prošel jsem pamětí kdekterej kout
C **F** **C** **B♭**
a viděl jen smutek jak pýcha se dmout,
F **C**
a chtěl bych zapomenout
Amivš **Dmi**
na echny ty zákazy vjezdu, který jsou
B♭ **Dmi**
rozsetý po celý Telegraf Road ...

Jarek Nohavica

R: Telátko oblíbené, telátko baculaté,
telátko nasycené, telátko moje zlaté,
telátko na pastvině, telátko u kravičky,
telátko na mém klíně, telátko z mé písničky.

1. Ach, jak je milé, hebké a hladké,
 má dlouhé nohy a uši krátké,
 jak na mě hledí vřele a sladko,
 telátko moje, moje telátko.

R:

2. Kdybych ho neměl, žalem bych skončil,
nic kloudného bych v životě svém nevykončil,
jste pro mě všechno, otče i matko,
však nejvíc je mi moje telátko.

R:

R: Pam pam ...

3. $=2$.

R: Telátko PC, telátko DC,
telátko AT3, telátko na B3,
telátko milostné, telátko radostné,
telátko dajné a nepoddajné.

4. Sud kulatý, rys tu pije,
tu je kára, ten to ryje,
sud kulatý, rys tu pije,
tu je kára, ten to ryje.

Tesař

Asonance

capo 2 – Hmi

- Ami G Ami**
1. Má jediná lásko, už tak dlouhý čas
G Ami
ve svém srdci stále tě mám.
C G Emi
Já pochoval jsem otce i matku svou
Ami G Ami
a na světě jen tebe už mám.
2. Víš, kdybych mohla tenkrát se tvojí ženou stát,
šťastně spolu mohli jsme žít,
teď mužem mým je tesař, ach lásko má,
a jemu navždy věrná chci být.
3. Věř mi můj milý, je pozdě, ty víš,
moje srdce nesmíš už chtít.
Děťátko krásné v mé kolébce spí,
musíš zpátky sám odejít.
4. Zanech svého muže, ach lásko má,
snad nechceš zůstat navždy chudobná.
Pojď, odpluj se mnou přes moře na sever,
on nemůže ti dát to co já.
5. A co bys můj milý, co moh' bys mi dát,
kdybych s tebou chtěla odejít?
Snad dal bys mi šaty a nádherný dům,
co s tesařem bych nemohla mít.
6. Šest krásných lodí já na moři mám,
sedmá v přístavu vyčkává
a sto patnáct mužů na jejich palubách
tvé rozkazy očekává.
7. Pojď, oblékni roucho zlatem protkané
a přes boky dej stříbrný pás
a dítě své se svým mužem zanechej,
vždyť svět má pro nás tisíce krás.
8. Tu pozvedla z kolébky děťátko své
hořké slzy jí smáčely tvář:
Buď sbohem mé dítě, Bůh tě opatruj
já vícekrát už nespátřím vás.
9. Už nádherná loď plachty své napíná,
zářivé plachty z hedvábí má
a na moře široké směr nabírá
a na ní láska má a já.
10. Však nepřešel měsíc a nepřešel den,
vím nemohlo to déle být,
když dívka tak hořce začla naříkat
a nemohlo jí nic utiřit.
11. Proč jenom pláčeš, ach lásko má,
vždyť máš tu vše co můžeš si přát.
Pro tesaře snad pláčeš, či pro dítě své,
co nechala jsi v kolébce spát?
12. Já nepláču pro svého tesaře,
nepláču ani pro dítě své.
Já nad sebou teď pláču, ach lásko má,
že zlákal mě bohatství tvé.
13. Však nepřešel týden a nepřešel den,
vím nemohlo to déle být,
když obloha tmavne jako nejtmavší noc
a před bouří se není kam skrýt.
14. Už běsnící bouře lodí kymácí,
rve vítr cáry plachet bělostných
a nad černým obzorem hrom burácí,
hlas moře zní jak démonů smích.
15. Pak poslední vlna loď na bok pokládá
a stěžeň jako stéblo ohýbá
a do temných hlubin se loď propadá
a s ní i láska má a já.
16. Ach pohlédni vzhůru na tu nádhernou zář
a co ta zlatá brána znamená?
To je brána nebes, ach lásko má,
však pro nás navěky zavřená.
17. A co je to tam v dálce, mám strach lásko má,
co tak temné a tak hrozné může být?
To je brána pekel, ach lásko má,
tam oba dva teď musíme jít.

The Bard's Song

Blind Guardian

1. **Ami G**
Now you all know
Emi Ami
The bards and their songs
Ami G
When hours have gone by
Emi Ami
I'll close my eyes
Ami G
In a world far away
Emi Ami
We may meet again
Ami G
But now hear my song
Emi Dmi
About the dawn of the night
C G Ami Emi
Let's sing the bards' song
Dmi Ami Dmi Ami
2. Tomor- - row will take us away
Dmi Ami
Far from home
Dmi Ami G Dmi
No one will ever know our names
F G Dmi
But the bards' songs will remain
Dmi Ami Dmi Ami
Tomor- - row will take it away
Dmi Ami
The fear of today
Dmi F
It will be gone
Ami
Due to our magic songs

3. **Ami G**
There's only one song
Emi Ami
Left in my mind
Ami G
Tales of a brave man
Emi Ami
Who lived far from here
Ami G
Now the bard songs are over
Emi Ami
And it's time to leave
Ami G Emi
No one should ask you for the name
Dmi
Of the one
C G Ami G
Who tells the sto- - ry
Dmi Ami Dmi Ami
4. Tomor- - row will take us away
Dmi Ami
Far from home
Dmi Ami G Dmi
No one will ever know our names
F G Dmi
But the bards' songs will remain
Dmi Ami Dmi Ami
Tomor- - row all will be known
Dmi Ami
And you're not alone
Dmi Ami
So don't be afraid
G Dmi
In the dark and cold
F G C G Ami
'Cause the bards' songs will rema- - in
C G Ami
They all will remain

5. **C** **G** **Ami**
In my thoughts and in my dreams
- C** **G** **Ami**
They're always in my mind
- C** **G** **Ami**
These songs of hobbits, dwarves and men
- C**
And elves
- G** **Ami**
Come close your eyes
- F** **G** **Emi**
You can see them too

Toulavej

Vojta Kid'ák Tomáško

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj',
proč mi říkaj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.
- R: Sobotní ráno mě neuvidí
u cesty s klukama stát,
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno,
často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše „umí“,
kterou splácí Toulavej.
4. Každý měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě ulože',
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně, Toulavej.

R:

5. Víím, že jednou někdo přijde,
tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou: vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát,
až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen – Toulavej.

R: Sobotní ráno nám poletí vstříc,
budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku,
jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkaj' Toulavej ...

Toulám se klínem skal

Nedvědi

1. Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
píseň, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.
- R: Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát,
stín tuláků, ohňů dým,
pláč stromů na stráních, když je vítr ohýbá,
jako nás rychlá doba bláznivá.
2. Mávám ti, láske má, zbývá už jen, jen pár chvil,
na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.

R:

Tramprská

Marek Eben

Dmi

1. Mlhavým ránem bosi jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák přima, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

tak ňák, tak ňák, ňák tak.

F

- R: Pojd' dál, s náma se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Číro s Melounem

G

Dmi

a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

R:

Trubadúřská

Karel Plíhal

1. **Ami Emi Ami**
Od hradu ke hradu putujem,
C G E7
zpíváme a holky muchlujem.

Ami Ami/G Fmaj7 Fmaj7/F#
[: Dřív jinam neje -dem,
Ami Emi Ami
dokud tu poslední nesvedem. :]

2. Kytary nikdy nám neladí,
naše písne spíš kopnou než pohladí,
nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice.

G C Emi7/H
R: Hop hej, je veselo,
Fmaj7 D9/F# G
pan kníže pozval kejklíře,

C Emi7/H
hop hej, je veselo,
Fmaj7 Emi Ami
dnes víta -ní jsme hosti.

G C Emi7/H
Hop hej, je veselo,
Fmaj7 D9/F# G
ač neda - - li nám talíře,

C Emi7/H
hop hej, je veselo,
Fmaj7 Emi Ami
pod stůl nám házou kosti.

3. Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně.

4. A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
že hnijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva.

R:

5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
čekaj' tě ovace
a potom veřejná kremace.

6. Rozdělej' pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky.
Kdo to je tam u kůlu,
ale příliš si otvíral papulu.
Kdo to je tam u kůlu,
borec, za nás si otvíral papulu.

R:

7. =1.

8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
a v hospodě znuděně čekat ...

Tuláckej král

Mezitím

R: **Emi** **D** **G** **D**
Ráno jen pustej sál, on přesto dál svou písničku hrál

Ami **Emi**
ten věčnej snílek a tuláků král

D **Emi**
oči měl smutný a přece se smál.

1. **Ami**
Hvězdy, ty moje družky zářivý
D **G**
písňě, jen mladý holky bláznivý
Emi **D** **Emi**
oheň, jak malý slunce do noci plál.
Kroky, ze tmy se těžce vytonou
s tváří moudrou a stářím orvanou
stál tam jak divnej přízrak tuláckej král.

G **C** **D**
Přisedl blíž s očima plachýma jak hříbě

Ami **D** **Emi**
a pak mi vyprávěl prazvláštní příběh.

Ami
O klukovi, co strašně rád se toulal s kytarou

D **G**
každej sál už znal jeho písničku prastarou

Emi **D** **Emi**
a když dozpíval, tak potlesk bořil sál.

Ami
Jak šly roky, kytara má díry od myší

D **G**
jeho písničku už dávno nikdo neslyší

Emi **D** **Emi**
a on přesto dál tu stojí, a zpívá dál.

R:

2. Zpívám přede mnou třetí mikrofon
vnímám, že kdysi snad tu stál i on
díky kamarádů byl plnej sál.
Stařec drží se stranou od lidí
je v sále a nikdo z vás ho nevidí
zpíval dnes tady se mnou tuláckej král.

R:

3. Hvězdy, ty moje družky zářivý
písňě, jen mladý holky bláznivý
oheň jak malý slunce do noci plál.

Tulácký ráno

Nedvědi

- Dmi**
1. Posvátný je mi každý ráno,
Ami **Dmi**
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami **Dmi**
a přezky chřestí o skalnatou mez.

Dmi
R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
B^b **C** **F**
za chvíli půjdem toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zhasí,
B^b **C** **Dmi**
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět,
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

R:

Těšínská Jarek Nohavica

1. **Ami** **Dmi** **F E**
Kdybych se narodil před sto lety v tomhle
Ami Dmi F E Ami
městě,
Dmi **F E**
u Larischů na zahradě trhal bych květy své
Ami Dmi F E Ami
nevěště,
C **Dmi**
moje nevěsta by byla dcera ševcova
F **C**
z domu Kamiňských odněkud ze Lvova,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieście.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral
bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
na na na ...

Tři kříže Hop trop

1. **Dmi** **C** **Ami**
Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C **Ami**
bílou přídí šalupa „My Grave“
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.
F **C** **Ami**
R: Jen tři kříže z bílého kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku posklá-dal,
F **C** **Ami**
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.
R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...
: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."
R: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Třináctka

Klíč

1. **Emi** **D**
Zve válčit mě pan maršál sám,
C **H7**
v mládí je má síla, milá,
Emi **D**
víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,
C **H7** **Emi**
třináct růží na polštář ti dám.

R: **G** **D**
[: Už mi to i táta říkal: koukej žít,

Emi **Hmi**
v neštěstí i štěstí mít,

C **G**
chlap, a neznej klid,

Ami
a tarokovou třináctku,

H7 **Emi**
tu musíš v kapse mít. :]

2. Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím, a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.
3. Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

Už je to tak

Záviš

1. **F#mi** **H** **F#mi** **H**
Prach se válí po koberci válí, válí válí
F#mi **H** **F#mi** **H**
A mě paní slivovice v krku krásně pálí
D **A** **E** **A**
Pamatuju si jak ti to tenkrát slušelo
D **A** **E** **F#mi**
Já si nechám vytetovat piču na čelo
2. Tahle paní slivovice ta se pane pije
Kor když počasí pod psa je a imrvére chčije
Na náměstí se už dneska taky setmělo
A já si nechám vytetovat piču na čelo
- R: **D** **F#mi**
Už je to tak, hej ty už je to tak,
E **A**
teď je teď a je fuk co bude pak
D **F#mi**
Už je to tak, hej ty už je to tak,
E **F#mi**
teď je teď a ujíždí nám vlak
3. Teče voda v pisoáru teče, teče, teče
Soused si dvě lehké ženy s sebou domů vleče
Ňákej vořech z vokna mrsknul violončelo
A já si nechám vytetovat piču na čelo
4. Holky už mě nezajímaj, už jsou pro mně tabu
Místo nich teď po kořalce spokojeně hrabu
Ještě si dopřeju co mě vžycky vábilo
A nechám si vytetovat piču na čelo
- R: Už je to tak, hej ty už je to tak,
teď je teď a je fuk co bude pak.
Už je to tak, hej ty už je to tak,
teď je teď a ujíždí nám vlak – ten darebák. . . .

V pekle sudy válej

Kabát

1. **C**
Jede vlak no a my jedem v něm

G **Dmi**
Vlak s ucpaným komínem

B^b
Lidi řvou zmatkujou

F
Kdo ví zda to přežijem

- R: **C**
V pekle sudy válej

G **Dmi**
Z kotle pára stoupá

B^b
Na stůl nám to dávej

F
Ať to s náma houpá

2. Zastavit na to není čas
Musíme jet na doraz
Připoutat nekecat
Kdesi protrhla se hráz

R: V pekle sudy válej...

- B^b**
3. Nejlíp to vydejchal

F
Mašinfíra s topičem

B^b
Jedou si na koksu

G
A zatím neví o ničem

4. Strojvůdce je starej satanáš
Zve nás všechny na guláš
Vítám vás jedem dál
Ty nemáš tak tady máš

R: V pekle sudy válej...

5. Máme tu houby sušený
A odvar z hlavy makový
Jídelní vůz narvanej
No prostě věci takový

6. Každěj z nás to jinak má
Tenhle spí ten pospíchá
Záleží na každym
Kdo jak si to namíchá

R: V pekle sudy válej...

Veličenstvo Kat

Karel Kryl

1. **Dmi C Dmi**
V ponurém osvětlení gotického sálu
F Gmi A
kupčící vyděšení hledí do misálů
Dmi B^b C F C (Gmi)
a houfec mordýřů si žádá požehná-ní,
Gmi Dmi A7 Dmi (C Dmi C)
[: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
2. Kněz-d'ábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]
- R: **F C B^b C**
Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
F C B^b C
z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,
Gmi Dmi
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
Gmi A
lidu vládne mistr popravčí.
3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]

6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]

Velrybářská výprava

Pacifik

1. **C F G7 C**
Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanej Knecht:
Ami Dmi G7 C
„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!“
F G7 C
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Ami Dmi G7 C
„Sbal se, jedem na velryby, přej až za polár.“
- R: **F G7 C**
[: Výprava velrybářská k břehům Grónska nezdařila se,
Ami Dmi G7 C
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]
2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
- R:
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
- R:
4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
”Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.”
- R:
5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Válka růží Spirituál kvintet

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
nad ztichlým polem válečným, derry down,
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k
Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Víno Klíč

- Emi D Emi C H7**
R1: Víno teď naley nám, ať si každéj, co chce, zpívá,
Emi D Emi H7 Emi
vína plnej džbán, dnes do rána budeme pít.
- R2: Víno naley nám, po boji jen žízeň zbývá,
zítra někdo z nás třeba už nebude žít.
Emi D C H7 Emi
1. Než přijde den, každý má času dost,
D G D G
zbývá jen zapít žal, klít a mít zlost,
D Emi H7
že zas je nás čím dál méně, víra je tu jen host,
Emi D C H7 Emi
proč se máme bít druhejm pro radost.
- R1: .
2. Krátí se noc, v krčmě všem slábně hlas,
ráno zavelí a kdekdo zláme vaz,
[: už zní rozkaz, dál bít se můžem, třeba i krást,
ten, kdo přežije, tomu zbyde chlast. :]
- R1: .
- R2: .
- F#mi E F#mi D C#7**
R2: Víno teď naley nám, ať si každéj, co chce, zpívá,
F#mi E F#mi C#7 F#mi
vína plnej džbán, dnes do rána budeme pít.
- A E F#mi D C#7**
*: Zpívej až do rána, není každá bitva prohraná,
F#mi E F#mi C#7 F#mi
dojde i na pána, a pak si budeme žít,
na na na ...

Výlet do bájí

Aleš Brichta

1. Ná na na ná na na na ná ná
Emi **G**
2. Pojd' uvidíš stěny začouzený
D **A**
pár stolů jen loučí osvětlených
Emi **G**
řev chvástání někdo na stole spí
D **Emi**
nádhernej výlet do bájí
3. Noc končívá ranní kocovinou
lesk pohárů plnejch medovinou
šenkýřka s úsměvem hosty vítá
korbely nedopočítáš
Emi **G** **D** **A**
R: Báje jsou plné potulných rytířů
Emi **G** **D** **Emi**
zbrojnošů víry plášťů křižáckých
Emi **G** **D** **A**
báje jsou plné zázračných šermířů
Emi **G** **D** **Emi**
a šípů v cíli terčů královských
C **G** **D**
4. Na nitkách dějin se schází
postavy dávných hrdinů
čas po nich prachem jen hází
nechce je tvořit zpět ze stínů
H7
když už padli
- R: Báje jsou plné zlotřilých mordýřů
co jednou skončí katovou sekerou
báje jsou plné hospod a šenkýřů
kde panští kočí se o čest poperou
5. Na nitkách dějin se schází
postavy dávných hrdinů
čas po nich prachem jen hází
nechce je tvořit zpět ze stínů
když už padli

Včelín Čechomor

1. **Ami** **G**
[: Sousedovic Věra má
Ami **G**
Jako žádná jiná
Ami **G**
Viděl jsem ji včera máchat
Ami **Emi** **Ami**
Dole u vče- - lina :]
2. **Ami**
[: Dole dole dole dole
C
Dole dole dole
G
Hej dole dole dole
Ami
Dole u včelína :]
3. [: Líčka jako růže máš Já tě musím dostat
Nic nepomůže spát Skočím třeba do sna :]
4. [: Dole dole dole ... dole u včelína :]
5. [: Líčka jako růže máš Řeknu panu králi
Ať přikázat vašim dá Aby mi tě dali :]
6. [: Dole dole dole ... dole u včelína :]
7. Když v poledne radost má Slunko hezky hřeje
Když se na mě podívá Dám jí co si přeje
8. [: Dole dole dole ... dole u včelína :]

Wayfaring stranger

Druhá tráva

1. I am a poor wayfaring stranger,
While traveling trough this world of woe
Yet there's no sicknes, toil or danger,
In that bright world to which I go.
- R: I'm going there to see my father,
I'm going there no more to roam,
I'm only going over Jordan,
I'm only going over home.
2. I know dark clouds will gather round me,
I know my way, is rough and steep,
Yet beateous fields lies just before me,
Where god's redeem their vigils keep.
- R: I'm going there to see my mother,
She sad she'd meet me, when I will come,
I'm only going over Jordan,
I'm only going over home.
3. I'll soon be freed from every trial,
My body sleep in the church yard,
I'll drop the cross of self-deniya,
And enter on my great reward.
- R: I'm going there to see my Savior,
To sing his praise forevmore
I'm only going over Jordan,
I'm only going over home.

Za poslední lodí

Druhá tráva

capo 3 – Cmi

1. Za poslední lodí se zavřelo moře
a s posledním vojákem zdvihla se hráz,
a bázlivý zpěv kdesi v klášterním dvoře
zněl jak „sbohem“ jednoho z nás.
2. Za poslední lodí se zavřelo moře
a vítr jak netopýr proháněl pláž,
a mladičský varhaník z konzervatoře
si dal jméno Jeremiáš.
3. Za poslední lodí jsem běžel až k místu,
kde příliv mi zanechal španělskou zbroj,
balíček peset a zažloutlých listů,
vzpomínky a nepokoj, a nepokoj, a nepokoj ...

Za svou pravdou stát Spirituál kvintet

1. Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,
jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.
R: [: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :]
2. Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrát zapomněl.
R: [: Že máš za svou pravdou stát. :] :]
3. Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad',
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.
R: [: [: Takhle za svou pravdou stát. :] :]
4. Teď přichází tvá chvíle, teď nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul – a ty mu zlámeš vaz!
R: [: [: Neměl za svou pravdou stát. :] :]
5. Tvůj potomek ctí tátu, ty vštěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.
6. =1.
R: [: [: Musíš za svou pravdou stát. :] :]

Za tři čtvrtě století Karel Plíhal

1. Už za tři čtvrtě století, lásko, budu slavit stovku,
otevřeme víno, sedneme si na pohovku,
na staříčkém gramofonu pustíme si Floydy,
zavoláme kámošům na všechny asteroidy.
2. Už za tři čtvrtě století nám bude, lásko, sto let,
nejspíš budu utahaný jako pérka rolet,
na staříčkém gramofonu pustíme si Queeny,
uděláš mi svíčkovou, už teď mi tečou sliny.
R: Jenom doufám, že se do té doby neumlátíš smíchem,
jenom doufám, že se neubrečíš nad Vávrou či Zichem,
taky pořádně se rozhlížeš, než vejdeš na vozovku,
rád bych s tebou, lásko moje, oslavil tu stovku.
3. To víno bude nejspíš ročník dva tisíce dvacet,
s každým hitem budeš aspoň deset roků ztrácet,
a když ti bude pětadvacet, bude láhev prázdná
a ty budeš jako dneska líznutá a krásná,
la la la ...

Zapření Petrovo

Karel Kryl

1. **Ami** **G** **Ami**
Země je rudá od krve a mlčí stromy v Nazaretu,
G **Ami**
dnes naposled i poprvé – jak v neskutečném kabaretu,
C **Ami** **G** **F** **E**
jsme příliš slábi ve víře, byť třeba Krista na kříž vlekou,
C **Ami** **G**
vždyť zabijí-li pastýře, pak se i ovce
Ami **F** **Ami** **G** **Ami** **F** **Ami** **G** (E) **Ami**
rozutekou.
2. Kříže se tyčí k měsíci a trny zdraví Mesiáše,
v zahradě pějí slavíci, je noc, jež čeká na Jidáše,
měsíc se třpytí perletí, a třeba věrnost přísaháme,
teď podruhé i potřetí Krista i sebe zapíráme.
: Zapřeme poprvé – ruce se dosud chvějí,
zapřeme podruhé, chválíce beznaději,
potřetí zapíráme už jen tak, ze zvyku,
a slzy polykáme, pláč místo výkřiku.
3. Země je rudá od krve, kokrhá kohout v Galileji,
vždy znovu a vždy poprvé prosíme s Petrem o naději,
jsme příliš slábi ve víře a svatou pravdu na kříž vlekou,
Ami **G** **Ami**
vždyť zabijí-li pastýře, jsme ovce, jež se rozutekou ...

Zatanči

Jarek Nohavica

1. **Emi** **G** **D** **Emi**
Zatan-či, má milá, zatanči pro mé oči,
G **D** **Emi**
zatanči a vetkni nůž do mých zad,
G **D** **Emi**
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G **D** **Emi**
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.
Emi **G** **D** **Emi**
R: Zatan-či, jako se okolo ohně tančí,
G **D** **Emi**
zatanči jako na vodě loď,
G **D** **Emi**
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
G **D** **Emi**
zatanči, a pak ke mně pojd'.
2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.
- R:
3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
zatanči a já budu ti hrát.

R:

R:

Zdalo sa ňe zdálo

Čechomor

1. **D** **A**
Zdalo sa ňe zdálo
C **G** **D**
že sa od hor mračí
Ami **Ami/F**
a to sa čerňajó
Dmi **Ami** **Dmi**
mojej milej oči
2. Zdalo sa ňe zdálo
že sa od hor blýská
to sa červeňajó mojej milej líčka
3. Zdalo sa ňe zdálo
že sa mračno valí
a to sa šohajek s miló milovali

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Miki Ryvola

- *: **Dmi** **Ami**
To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.
1. **Ami**
Shejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi,
Dmi
veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
E7
v boudě dobrej mašinfíra není žádnéj srab,
Ami **Dmi** **E7** **Ami**
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
E7 **Ami**
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
2. Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuťy vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

- Dmi** **Ami**
R: To znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
Dmi **Ami**
to znám, to dobře znám, znám, znám,
E7 **Ami**
na kolejích nejsem nikdy sám.
3. Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hobo es jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
4. Pod zádama uhlí mám a deku děravou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
- R: To znám. . .
5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to „klap“,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
6. =2.
- R: To znám. . .

Záchranná mise

Míša Leicht, Robert Křesťan

1. Záchranná mise (K. Kristofferson / R. Křesťan)
Dmi F C
2. Kapitán se rozloučil a zvedl čepici
Dmi Ami Dmi
pozdravil nás hůlkou a prošel světn - ici
F Ami
nepřítel nás obklíčil a morálka je zlá
Dmi Ami Dmi
a jízďe d'ábel napískal aby nás prodá - la
3. Na přídi máme mejdan a na zádi jakbysmet
a hašíš z vodních dýmek a trávu z cigaret
naše mise je tak tajná, že je úplně fuk všem
a buď to moře zlomíme nebo ho celý vypijem
4. ?Kdybych já byl tesař? řekl seržant s únavou,
?nikdy bych neviděl tu hrůzu co mi visí nad hlavou,
k čertu s každým hrdinou, to musí být jen cvok,
já jsem jenom prostej voják, co mu zbejvá už jen rok
5. Albatros už dochystal svou vlastní popravu
a plavčík s tváří dítěte mě hvízdal v rukávu
kapitánka stárla a bocman slyšel její brum
když jí tajně přikápl do kafe laudánium
6. Času nám moc nezbejvá a už se nedá ani krást
a dochází nám munice a co je horší taky chlast
?tak sbohem? řekl kapitán to je jen malej zádrhel
a vod tý doby ho už nikdo nikdy neviděl
7. ?Vzdejte to vy potomci? zaječel kapitán
nabíráme vodu ze všech čtyř světových stran
kormidlo jsme ztratili a komín uletěl
a vlny do nás buší jak tisíc lodních děl
8. Na pravobok šplhají přešťastní vojáci
a námořnici nalevo člun k břehu obrací
?jsme zachráněni? křičí a pak je kulky zasáhnou
a někde kousek na západ loď mizí pod vodou

Zítř ráno v pět

Jarek Nohavica

1. Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví,
Emi G C D7 G E7
ještě si naposled dám vodku na zdraví,
Ami D7 G G/F# Emi
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na ne - be,
Ami H7 Emi
a pak vzpomenu si, lásko, na
E7 Ami D G G/F# Emi
tebe,
Ami H7 Emi
a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítř ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítř ráno v pět poručík řekne: „Pal!“,
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
na mě nezapomeň a žij ...

Čarodějnice z Amesbury

Asonance

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: „Na šibenici s ní!“
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Čert na koze jel

Kabát

1. Tenkrát bylo veselo a dost málo se brečelo
kdo nás znal ten se smál prstem si klepal na čelo
život bežel pozpátku a všechno bylo v pořádku
holky se nebály a já je kousal do zadku.
2. R. To čert na koze jel a táta režnou popíjel
To čert na koze jel bejky pěstí zabíjel
To čert na koze jel my honili jsme mamuti
to čert na koze jel a já byl ještě při chuti.
3. Jó tenkrát slovo platilo a za lhaní se mlátilo
Do hlavy kamenem no špatne se nám nežilo
My pro samou legraci jsme neměli čas na práci
a pro ty nezvaný tu stály mosty padací
4. Řada starších sedících když nebylo co na lžíci
Dostali do řepy my hnali jsme je palicí
Tak proto nám to klapalo, že na kecy se nedalo
Krávy pivo dávaly a prase v chlívě větralo
+ to čert na koze jel
+ to čert na koze jel.

Ďábel a syn

Kabát

- Dmi** **C**
1. Sedím a koukám jak zvrácenej podzim
- Ami** **G**
Stromům svlíká jejich šat
- Dmi** **C**
Poslouchám ptáky a jenom tak kouřím
- Ami** **G**
Malinko chce se mi spát
- Dmi** **C**
Padá mi hlava pak cejtím jak někdo
- Ami** **G**
lehce mě za ruku vzal
- Dmi** **C**
Blázen či voják jak maškara divná
- Ami**
Tam stál
- Dmi**
Já pozval ho dál
2. Měl špinavej kabát a v ruce flétnu
Oči jak z mrtvejch by vstal
Na botách bahno snad celýho světa
Tuhletu píseň mi hrál
3. Tu píseň co zpívám a vůbec vám nevím
Kde na ni akordy vzal
Jak jsem tam seděl a koukal a kouřil
To já
Teprv ji psal
4. Povídá hochu vracím se z flámu
Hráli jsme karty se zdá
Partii pokera o budoucí vládu
Dík bohu vyhrál jsem já
5. Já měl z pekla štěstí a nebo pár trumfů
V rukávu podvod – já vím
Chcete mě soudit tak dejte mě na kříž
Jsem váš
Ďábel a syn

6. Pak pomalu mluvil a ničil mě silou
Co od věků v sobě už má
Drtil mě pravdou a pouštěl mi žilou
A na závěr jen povídá
7. Bůh stvořil lásku a žal taky bolest
A já jenom ubohej chtíč
Fandím vám lidem nevím proč nemáš
Mě rád
Já poslal ho pryč
8. Sedím a koukám jak zvrácenej podzim
Stromům svlíká jejich šat
Přemejšlím o tom co s náma bude
A malinko chce se mi spát
9. Padá mi hlava pak cejtím jak někdo
Lehce mě za ruku vzal
Blázen či voják jak maškara divná
Tam stál
Tak pozvem ho dál

Ďáblovy námluvy

Asonance

1. 1A. Svou krásnou písťalu ti dám,
hraje devět tónů na devět stran,
když půjdeš se mnou, lásko má
a když mě budeš chtít.
2. 1B. Jen nech si tu písťaličku sám,
hraj devět tónů na devět stran,
já nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.
3. 2A. Já dám ti stuhý to vlasů,
mají devět barev pro krásu,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.
4. 2B. Já nechci stuhý do vlasů,
mají devět barev pro krásu,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.
5. 3A. Dám krásné šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
když půjdeš se mnou, lásko má
a když mě budeš chtít.
6. 3B. Já nechci šaty z hedvábí,
které devět krajek ozdobí,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.
7. 4A. Chceš devět černých perel mít
a na svatbu se vystrojit?
To všechno dám ti, lásko má,
jen když mě budeš chtít.
8. 4B. Já černé perly nechci mít,
a na svatbu se vystrojit,
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

9. 4A. Já truhlu plnou zlata mám,
tu do vínku ti celou dám,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.
10. 4B. Tvá slova příjemně mi zní,
tak připrav kočár svatební,
já půjdu s tebou, lásko má,
až kam jen budeš chtít.
11. 4A. Tak ušli spolu devět mil,
když nohu v kopyto proměnil
a bledá dívka naříká,
už nechci s tebou jít.
12. 4B. Má milá, už tě nepustím,
zpět duši tvou ti nevrátím,
za trochu zlata, lásko má,
teď navždy budeš má.
13. A jak tmou klopýtali dál,
vítr její smutnou píseň vál.
Co dělat mám, já nešťastná
ach co jen dělat mám?
Co dělat mám, já nešťastná
ach co jen dělat mám?

Říkají že d'ábel zdech

Asonance

E
R: Říkají že d'ábel zdech',
A
že d'ábel zdech', že d'ábel zdech',
E
říkají že d'ábel zdech',
H7 E
ted' v pekle tahá klád - y.
Tvrdím vám a nejsem sám,
já tvrdím vám a nejsem sám,
že živý vstal a rovnou dal
se najmout do armády.

1. Vojákem být, jaká čest,
boj ztvdí rys i sval i pěst,
kdo k vítězství chce vojsko vést,
ten dočká se jen slávy.
Za vítězstvím žeň se dál,
dbej, abys vždy v čele stál,
vojna ztvdí pěst i sval
a mozek ztvdne záhy.

R:

2. Phil MacKrijt byl tvrdej chlap,
jó tvrdej chlap a žádnej srab,
když nepřítele v boji drap'
tak byl s ním vždycky ámen.
Při souboji dostal křeč,
protivník vyrazil v zteč,
však při výpadu zlomil meč
o játra jako kámen.

R:

3. Čím chceš být řekni synku můj,
dnes rozhodni se stůj co stůj,
víc doma planě nelelkuj
a nezhálej stále.
Chytrý nejsem, to vím sám,
také k práci odpor mám,
na vojnu se tedy dám
a budu generálem.

Šaman

Kabát

A D F#mi
1. Poslouchám jak v dáli temný bonga zní
E D
něco tu kolem zavoní
A E
to starej šaman cocu žvejká

2. Hodně ví taky už nikam nespěchá
namísto nože v ruce má
vyhaslou dýmku tiše dejchá
3. Protejká mu tělem celá jeho zem
opilost muže a bolest žen
když děti na svět ze tmy přijdou
4. Sedí sám a nikdo nemá tolik sil
aby ho nečím urazil
to jenom pro nej hvězdy vyjdou
5. A kdo z nás si muže vážne v klidu říct
že na svý černý duši nemá nic
ten slyší v dálce bonga znít
6. Kolikrát se ještě vrátím abych žil
a co jsem nezvlád napravil
chtěl bych spláchnout jednou rád

Šnečí blues Jarek Nohavica

1. **G C7 G D/F# G C G D7**
Jednou jeden šn - ek - šíleně se lek -',
G G7 C Cmi
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
G C7 D7 G D7
že se dal hned na - ú - - těk.
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.
5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :]

Žirafák Jarek Nohavica

1. **Ami E7**
V Africe, tam teče Nil, tam je zvířat plno,
Ami
tam se jednou provalil průšvih jako Brno,
A7 Dmi
slon to byl, kdo hloupě řek': 'Svět je před potopou,
Ami E7 Ami
žirafák má románek, s kým? No s antilopou!'
- R: **Ami**
A hnedle šum a hněv a zlost, jen papoušek řek': 'Tak už dost,
E7 Ami
tenhle žirafák je král, krk dlouhý má, on vidí dál.'
2. Bude zetěm antilop, on, a kdeže zetěm,
i když se mu tvrdilo, že rovnost vládne světem,
antilopám zdá se být povýšený velmi,
tak ti dva šli radši žít kam? No mezi šelmy.
- R:
3. Křičeli: 'Je rohatá!', žirafák prásk' fousy
a řek': 'Dnes už všechna zvířata rovnoprávná jsou si,
když ji však mé okolí nebude mít rádo,
říkejte si cokoli, já opouštím stádo!'
- R:
4. V Africe, tam teče Nil, ale teď i slzy,
táta žirafák se zpil, matku život mrzí,
neplatí už zákony, a to v žádném směru,
když ten fešák bizoní vzal si jejich dceru.
- R: Žirafák to proflák', mýlil se, jó, tak jak tak,
ale nejvíc ten, kdo řval: 'Krk dlouhý má, čímž vidí dál!'